

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

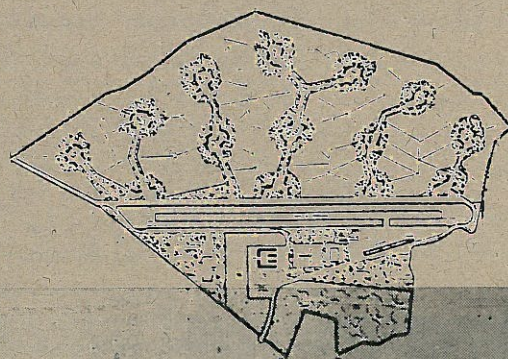
NUM. 15 - JULIOL i AGOST del 1981 EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

ESTIU 1981
EXTRAORDINARI

LA SANITAT A LLAGOSTERA

“EL SENYOR MARTI”
ENTREVISTA A MARTI LLOSENT

- * XERRADA AMB MESTRES I ALUMNES DEL CURSET DE “GRADUAT ESCOLAR”
- * PORTAVEU DELS LECTORS: QUÈ PASSA A L'AJUNTAMENT?
- * EL PLE
- * I LES SECCIONS DE SEMPRE

PRESENTACIÓ DEL
PROJECTE D'AERÒDROM

CAIXA RURAL
PROVINCIAL DE GIRONA

Les Caixes Rurals són entitats de crèdit i estalvi que pres-
ten tota mena de serveis bancaris. Aquests serveis són oferts
als agricultors i ramaders com a instrument de millora de les
seves activitats econòmiques.

Les Caixes Rurals estan molt a prop de la base econòmica
del país. Per això, el seu tracte és sempre personal, familiar,
casolà. El taulell d'una Caixa Rural mai no és una barrera que
la separi dels seus clients. Entre els seus impositors i el Consell
Rector que l'administra no hi ha entrebancs burocràtics que pu-
guin ofegar aquesta relació afabilíssima d'interessos que lliga
les persones. Els qui regeixen les Caixes Rurals són agricultors
que coneixen els problemes del camp i els del carrer.

Les Caixes Rurals Provincials són una superació d'aquest
esforç de donar un instrument bancari a la població rural. N'hi
ha a tot Espanya. Les Caixes Provincials procuren que els re-
cursos obtinguts a la seva província es quedin a la seva provin-
cia. Les relacions entre les Caixes Provincials són d'estreta soli-
daritat. Aquesta col·laboració s'ha fet més ferma amb la creació
del Consorci Nacional de Caixes Rurals Provincials, que, mit-
jançant una previsió de llarg abast, les uneix sense unificar-les;
les enforteix sense fer-los perdre la seva independència.

L'organització de Caixes Rurals té una voluntat ben clara
de créixer i arribar, com més aviat millor, a ser dins d'Espanya
el que ja són en els països més avançats d'Europa.

CAIXA RURAL

C/. ALVAREZ DE CASTRO, 14

TELÈFON 83.03.78

LLAGOSTERA

PÒRTIC

SUMARI

- 3 - Pòrtic
- 4 a 6 - Entrevista a Martí Lloset
- 6 - Curiositats de l'àvia
Poesia de Josep Calvet
- 7 - El Ple
- 8 i 9 - Coses del Poble
- 10 i 11 Recordant un ans d'ahir...
per en Tià
- 12 a 15 "La Sanitat a Llagostera"
* La Reforma Sanitària
* Funcions dels Tècnics
Sanitaris
* Què passa a Llagostera
amb la Sanitat?
- 16 a 19 Presentació del Projecte
de l'Aeròdrom
* Aeròdrom, sí o no?
- 20 a 22 Taula rodona: Mestres i
Alumnes del curset
de Graduat Escolar
- 24 - Acudits d'en Ramon
- 25 a 28 Portaveu dels lectors:
* Fi d'una bona feina
encetada
* Amb gratitud al Dr. Turró
* Un Ple conflictiu
* Bon dia... Llagostera
* Democràcia atípica
- 29 - Plana pels infants
- 31 - Ni mar, ni muntanya, per jvb.
- 32 - Solstici, per Amadeu Rovira
- 33 - Poesia
- 34 - Futbol
Mots encreuats

* Aquest número "Extraordinari d'Estiu" cobreix els mesos de juliol-agost. Pensem que com tothom, hem de fer unes petites vacances, tot aprofitant la circumstància de que la majoria dels subscriptors han pagat fins el mes de juliol. Quant els que hagin pagat tot l'any, els valdrà per un número del 1982.

* "La Sanitat a Llagostera" és un treball que intenta exposar una situació que fa temps preocupa a la majoria de llagosterencs. L'informe potser ens ha quedat curt, però degut a la importància del mateix, el deixem obert a tothom que hi vulgui aportar quelcom. Seria bo conèixer més opinions sobre el tema.

* Hem mirat de recollir tot allò que es digué en la presentació del projecte de construcció d'un Aeròdrom i urbanització al Pla de Panedes a càrrec de l'Aeroclub. N'hem fet un escrit d'opinió on expensem la nostra preocupació pel futur que pot tenir aquest projecte.

* El curset de Graduat Escolar per a Adults també ha motivat la nostra atenció. Al llarg de tres hores vam xerrar àmpliament amb mestres i uns quants alumnes sobre la importància de la cultura, les possibilitats de continuar aquests cursos o seguir amb cursos superiors i la necessitat de l'ensenyament a analfabets. Temes, especialment aquest darrer, dels que s'hauria d'ocupar la regidora de Cultura de l'Ajuntament.

* El "Sr. Martí" no podia faltar en aquestes planes. Qui ha fet com ell en el camp de la música?: —És un petit homenatge a un home que creu que "l'art és el millor que té l'home".

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Marta Albà, Esteve Barceló, Ramon Brugulat, Mercè Carbó, Vicenta Casamitjana, Enric Ramionet, Elena Roget, Amadeu Rovira, Lluís Torres, Miquel Trias, Joan Ventura, Ruth Vert.

Llagostera, juliol-agost del 1981 "BUTLLETI DE LLAGOSTERA" núm. 15

Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció Editat per: L'Associació de Veïns Apartat 54 LLAGOSTERA

Imprimeix: Gràfiques Duch - Cassà Dipòsit Legal: GE-300-1980

entrevista

MARTÍ LLOSENT

"EL SR. MARTÍ"

Al llarg de les entrevistes que s'han succeït en aquest Butlletí, es pot observar que hem intentat donar un relleu especial als personatges que tenen o han tingut una incidència important en la cultura d'aquest poble. I sobre tot, quan el seu treball per la difusió i ensenyament no ha comptat amb el suport i reconeixement merescuts.

Martí Llorent, serà sempre, per a molts, el Sr. Martí. Amb aquest nom el recordem tots els que en alguna ocasió hem assistit a classes seves. Un home que gairebé sense un sol crit, ni un gest violent (com malauradament en altres temps era costum) intentava pacientment trasmetre l'amor que sent per la música a uns nens que generalment, tan sols teníem l'aspiració d'arribar a ésser un bons futbolistes.

L'afecció a la música va néixer en mi de molt petit, tinc ascendència de músics. El meu avi tocava la flauta, el flautí i el fluvíol, el meu oncle, la tenora, el saxo i el clarinet, i el meu pare, el fiscorn i el violí.

En realitat he viscut sempre envoltat per la música. El primer que vaig tocar fou el tambor, mentre el pare m'anava inculcant el solfeig.

En principi, la música no m'agradava, m'estimava més jugar, però el meu pare amb la tossuderia d'un home de molt caràcter, no es va donar per vençut. Més tard, als tretze o catorze anys vaig trobar-hi el gust, i des de llavors vaig viure sempre amb l'il·lusió de poder compondre. Per a mi compondre era quelcom meravellós, pensar que variis instruments variats toquessin coses diferents i conjuntament, a l'orella arribés tot com un sol só harmoniós i agradable, representava tot un màgic enigma.

El poder suggeriu de la música és impressionant.

Al cap dels anys, l'il·lusió s'ha fet realitat. Martí Llorent és "el compositor del poble". Seus són els himnes dels gegants, de l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica, del Club d'Escacs Domingo Pascual Carbó, i altres. També ha compost sardanes com: La Plaça d'en Romeu i El Tranquinell.

Vaig començar a tocar amb la Principal de Llagostera, després uns anys amb la Mediterrània de Girona (que no és l'actual), més tard, dos estius a Tossa tocant cada nit en un Night Club, experiència esgotadora ja que havíem de tocar ballables mentre hi havia gent, i quan no n'hi havia també per atraure-la. A continuació sis o set anys amb la Cobla Girona, aproximadament

el mateix amb La Principal de Cassà, i ara, fa quatre anys que toco de nou amb la d'aquí, i tenint en compte els meus 62 anys, crec que serà on em retiraré.

La feina dels músics és en general molt irregular, durant èpoques toquem a diari i en altres estem sense feina.

Si no fos músic, seria mecànic. Les màquines m'agraden molt, en veig una com funciona i m'entusiasme. El moviment de les peces la fan semblar viva, com si tinguéssin seny.

Durant el meu temps lliure, que a l'hivern és molt, em dedico a construir petites màquines, aprofitant el moviment de les dents d'un rellotge o la força del vent... etc.

Ens ensenya com aplicant petites peces i forçant l'enginy, ha aconseguit fer un rellotge que amb el pas de les hores mou el cap d'una vaca, el dibuix d'un paisatge pintat per ell mateix, mentre un pagès mou l'aixada. Així doncs aprofitant la maquinària d'un vell despertador ha aconseguit tot un quadre que va canviant a mesura que avança el dia.

També un tornavents que és un ciclista, pedala i mou el cap al ritme que li marca el vent.

Aquest ciclista ja gaudeix d'una petita fama entre els nens del veïnat, que sovint venen demanant-me que els el deixi veure. Aquests treballs els disfruto més en ésser compatibles amb un altre de les meves passions, que és escoltar música.

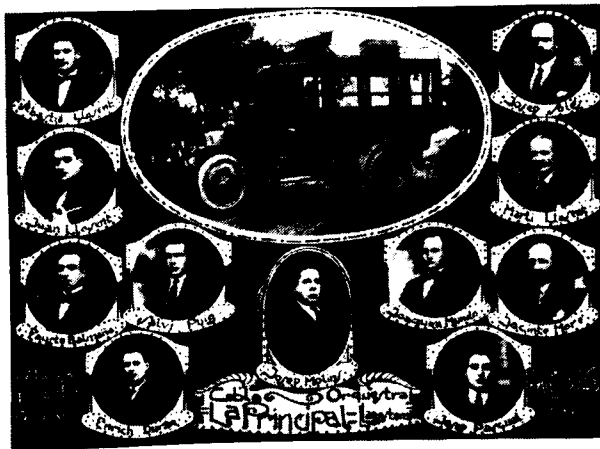
Té més de quatre-cents cassettes amb música de tots tipus, sardanes, clàssics, jazz, fins i tot flamenc...

Nosaltres ens imaginem que la vida d'un músic, anys enrera, havia d'ésser molt difícil.

Recordo que abans marxavem durant tot un mes a tocar d'un poble a l'altre. Ara els mitjans de comunicació han apropiat els pobles i en un sol dia es pot anar i tornar.

Fins i tot alguns desplaçaments els vam fer an tren. Recordo en concret, l'anomenat "El borreguero" que era un suplici. En ell s'hi amagaven els estraperlistes de l'arròs que el transportaven amagat amb la intenció de vendre'l il·legalment a Barcelona. En un altre ocasió, en treure el cap per la finestra, vam veure com ens havien descarregat per equivocació tots els instruments i el tren es disposava a reprendre la marxa...

Ara només hi ha feina a l'estiu, quan les festes dels pobles. A més a les cobles ens fan servir de comodins: per a cercaviles, sardanes, concert, envelat...

Vehicle i cobla de Llagostera a l'any 1923

A tots els músics ens ha perjudicat molt la discoteca. Naturalment la música de disc sempre surt molt més barata.

De tota manera jo crec, que per més bo que sigui el conjunt i per més ben gravat que estigui el disc, no estableix la relació ni l'ambient creat per la música en directe.

Veiem que això ho substitueixen amb efectes especials, llums o videos.

Dins el que ara ja és la història de la música a Llagostera, un dels records més agradables per al Sr. Martí és "Les filles del taper", obra de teatre per a la que ell va compondre unes il·lustracions musicals.

Vaig conèixer la idea de P. Pares C., guionista i creador de l'obra, quan en una xerrada que s'inicià a la barberia ell me l'ex-

posà, tot demanant-me la col·laboració. La seva idea va ésser de que l'obra fos en certa mesura una zarzuela, en la que es revivís l'època daurada dels tapers.

La imatge dels tapers ens arribava com la d'uns "bons vivants"

La idea m'entusiasma i la xerrada s'allargà durant hores a la cantonada del meu carrer. Aquell mateix dia em va portar un dels poemes i al vespre ja li havia posat la música. En realitat totes les cançons em sorgiren molt ràpidament, ja que la mateixa poesia portava i suggeria la música.

Les filles del taper, van despertar en el poble un interès que en poques ocasions s'ha repetit. El motiu i el gran mèrit és de bon entendre, l'obra es va fer de cap a peus per gent d'aquí i s'inspirava en ambients i vivències del nostre mateix poble. A Llagostera es va representar 3 cops. La música que Martí Llorent va compondre per a l'obra és al nostre entendre (públic profà en qüestions musicals) encertada i bonica.

Al piano ens recorda, una a una, les cançons que va compondre; tot explicant-nos la situació i significació dins l'obra.

La Polca del ferro-carril ens suggereix clarament el traqueteig mecànic del tren. La cançó ma-

Una escena de "Les filles del taper"

rinera de la barca ens transporta damunt el moviment oscil·lant de les ones. El Xotis dels taperots dins un ambient festiu. La cançó dedicada a la ruita apassionadament romàntica. L'havanera...etc.

La guerra i la difícil post-guerra mai van arreconar la música de la meua vida, no obstant aconseguirem que no m'hi pogués dedicar professionalment fins als 25 anys.

Durant un temps havia d'ajudar-me fent de sabater, més tard vaig començar a donar classes...

Després de gairebé 40 anys d'ésser músic professional, ha viscut molts moviments; modes i corrents musicals.

Al meu pare li agradaven els "boleros" els mateixos que ara tornen a ressorgir.

L'època en la que el nivell fou més baix, es va viure durant el període dels conjunts, d'arreu en sortien, i la majoria d'ells, destroçava allò que tocaven.

Malgrat que per disfrutar de la música clàssica no són necessaris uns coneixements especials, ja

que el gust és innat, aquesta és poc coneguda.

Compara la gran difusió i afeció a la música de consum a diferència de la minoria que disfruta de la qualitat, com.

Si existissin dues taules, una amb els menjars més exquisits i l'altre amb els més barats, i que la majoria s'atipés de la segona, sense tan sols voler tastar la primera. La música bona requereix per comprendre-la un esforç el principi, igual que una novel·la o una bona pel·lícula, però més tard és la que es disfruta més.

La majoria de la gent que sent passió per l'art, té alhora la necessitat de difondre'l, de compartir-lo. Des de molts anys ençà, el Sr. Martí dedica el seu esforç en donar a conèixer la música als petits.

Als nens ja els hi agrada la música (la prefereixen a les matemàtiques), però s'estimen més jugar. Ensenyar a l'escola és difícil, però amb un de sol que vegi que s'interessa, ja em complau.

A l'escola s'estudia poca música, és clar, s'ha pres com quelcom secundari, innecessari... A més no hi ha interès per fomentar-la, ni en fomentar en general el gust a l'art, a diferència d'altres coses com per exemple amb els braus, on no entenc amb criteri poden donar, com fan, entrades de franc a les criatures...

Sempre és difícil, gairebé impossible, condensar i trametre en dos o tres planes, totes les impressions recollides al llarg d'una entrevista, però a voltes apareix una frase que té la qualitat de reflexar gran part de la personalitat, manera de pensar i fins i tot manera de viure del personatge. Aquesta és la frase que ens hem reservat per a cloenda de l'entrevista, frase que molts de nosaltres compartim i que ens diu molt sobre Martí Lloent:

"CREC QUE L'ART ÉS EL MILLOR QUE TÉ L'HOMME".

Col·lectiu de Redacció

CURIOSITATS DE L'ÀVIA

Hem volgut obrir aquesta secció per donar una oportunitat a tothom qui tingui receptes de cuina "diferents", cures casolanes, creences d'abans, remeis a possibles malalties...

Volem que en aquest racó s'hi reuneixi la superstició, la bruixeria, la imaginació, tot aquell "saber popular" que s'està perdent.

Si coneixeu algun remei, algun plat "especial, alguna fórmula màgica, no dubteu en fer-nos-la arribar. Ens interessa tot allò que corre el perill de l'oblit.

Avui: Ungüent de Carbassina

(La recepta està escrita de fa molts anys en un paper groguenc, verdós, descolorit. La seva finalitat és essencialment per guarir mals del ventre).

Una quarta d'oli, fulles de taronger agre, romaní, cogombrillos, sera nova, moll de bou, seu de crestat, tres unces de cada cosa, pell de serp, greix dolç, tres unces, ungüent rosat, ungüent de carbassa, ungüent de malví, 0'10 ptes. de cada cosa, herba de vocasa, nepta, ruda, duncell, terongina, sap, menta de dues classes, flor de sauc, ais, tabac negre, salvia, maria lluisa i càmfora.

DESENCANT

*Et vaig veure tan desanimada
aqueslla fosca nit d'hivern
que em va semblar que estaves encantada
i el teu amor, des de llavors ja no se sent.
¿On és el cant de florides diades
i el riure optimista a l'ombra dels pins,
o aquelles festives matinades
pescant a la cala o mar endins...?
i aquella nit de lluna platejada
amb ton màgic encís
romàntica il·lusió d'enamorada
amb l'oratge del desig.
No veig el foc de ta mirada viva
que em feia tan feliç
ni al cor amb l'expressió festiva
del teu antic encís
— ¿Es que ja no sents la Primavera?
— ¿Es que el món per tu s'ha tornat gris?
Tu, abans tan alegre i riolera...
quin misteri t'ha tornat així...?*

Josep Calvet

EL PLE

26 DE JUNY
3 DE JULIOL

PLE ORDINARI DIA 26 JUNY

Festes locals per a l'any 1982

S'aprovà per unanimitat escollir els dies 1 de juny (Festa Major) i 19 de març. Si el dia 31 de maig no fos festa a Catalunya, els dies de les festes locals serien el 31 de maig i l'1 de juny.

Pista Poliesportiva

S'aprovà provisionalment el projecte de la Pista Poliesportiva després d'haver estat exposat al públic sense que hi hagués cap reclamació.

Escorxador

El Sr. Llinàs informà que l'estat actual de l'escorxador no és legal, pel que s'ha de remodelar si es vol utilitzar. La seva proposta era arribar a una solució col·lectiva amb alguns pobles veïns. Les despeses les pagarien proporcionalment tots els municipis, i no serien més de 4 ó 5. S'aprovà tirar endavant l'abans-projecte.

Solar Plaça

S'aprovà que l'Alcalde iniciés els contactes per arribar a un acord sobre el solar de la Plaça, propietat de la Caixa.

Hospital

La Junta de l'Hospital presentà l'estat de comptes de l'any 1981. El Sr. Secretari havia fet un informe en el que no obtingués algunes irregularitats (rebuts sense firmar, perduts...) considerava que es podien donar per bé. Malgrat acceptar que els comptes eren d'una "comptabilitat molt familiar" es van acceptar per unanimitat.

Les botigues en els dies festius

Els regidors socialistes van presentar una moció en la que es demanava que els botiguers escollissin el dia que volguessin per fer festa sense necessitat de què fos diumenge. Argumentaven aquesta proposta dient que moltes botigues que tenien obert els dies festius per vendre certs productes, en venien també d'altres sense que l'Ajuntament tingués medis per controlar-ho.

El Sr. Alcalde contestà que no trobava que la moció fos encertada i proposà posar-ho a votació. El Sr. Nuell recordà que els interessats directament en qualsevol assumpte i els parents, fins el tercer grau han de sortir de la

sala sense participar ni en les discussions ni en les votacions.

Aquest mateix apartat de la Llei de Règim Local fou llegit pel Sr. Secretari. Considerant això els botiguers i parents havien d'abandonar la sala. El Sr. Alcalde va considerar que tant eren interessats els botiguers com els consumidors ja que de tots es parlava en la moció, pel que ni ell ni cap membre del seu grup pensava abandonar la sala. Aquesta postura ocasionà greus crítiques: La Sr. Serra manifestà que el grup de CiU ho entenia sempre tot com els convenia, i que es feien la llei a la seva mesura. El Sr. Nuell manifestà que el Sr. Alcalde no podia defensar a un sector minoritari del poble. Arribada la discussió a notes molt altes, el Sr. Codina va tancar la sessió.

PLE ORDINARI DIA 3 JULIOL

Oberta la sessió el Sr. Alcalde va fer notar que en l'acta faltava el resultat de la votació de la moció socialista presentada en el ple anterior sobre els botiguers i els dies de festa. El Sr. Secretari digué que no constava en acta perquè no es va arribar a la votació. En canvi els regidors de CiU afirmaven que ells sí que havien votat.

Carretera de Tossa

S'aprovà per unanimitat el projecte d'enllumenat públic de la carretera de Tossa.

Piscina

La Diputació va concedir un préstec per a la realització de la piscina d'un milió de pessetes sense interès. El préstec s'amortitzarà amb cinc anys (82-86) destinant-hi 200.000 ptes. del pressupost de cada any.

F.C.M. o A.C.M.

Llagostera a partir d'ara està dins l'Associació Catalana de Municipis, ja que així s'aprovà en aquest ple amb 7 vots a favor (CiU) i 4 que preferien inscriure's a la Federació Catalana de Municipis.

L'Ajuntament donà el vot de recomanació per la plaça amb propietat

de Secretari de l'Ajuntament a l'actual, Sr. Gervasio González Díaz, el qual donà les gràcies per la confiança que això representa.

Dins l'apartat de **Precs i Preguntes** els regidors socialistes feren les següents:

—Com es podria fer per què les rieres fossin més netes? —Quan hi hagi la segona fase de sanejament i la delimitació del sòl urbà es podran prendre les mesures necessàries.

—Al carrer Àngel Guimerà hi ha un senyal de prohibit el pas pels camions, però hi passen igual. —S'intentarà vigilar.

—Escontrolen els horaris de visita del metge titular? —Si algu té alguna queixa que la presenti i s'adoptaran les mesures necessàries. De totes maneres es vigilarà.

Dins aquest mateix apartat el Sr. Nuell feu un prec al senyor Clara perquè aquest retirés les al·lusions personals que li va adreçar durant el ple anterior quan es debatia la moció referent als botiguers; i s'establí una discussió entre ambdós que fou tallada tancant la sessió.

PLE EXTRAORDINARI

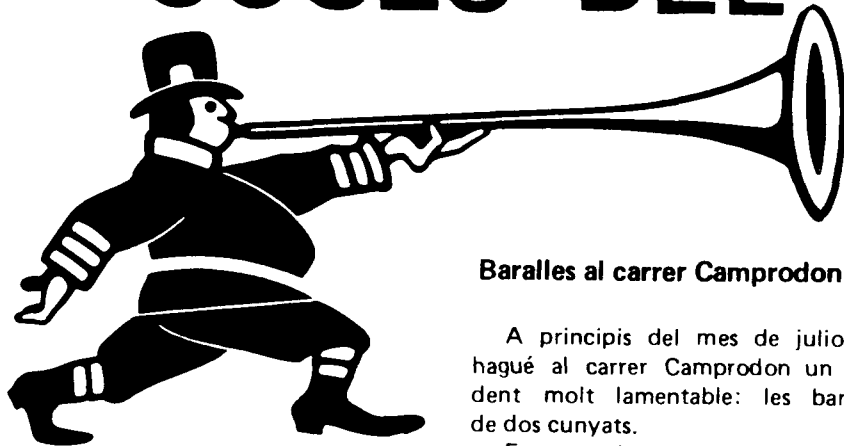
S'obrí immediatament després de tancat l'anterior.

GESESA

L'empresa concessionària d'aigua (GESESA) havia presentat un augment de les quotes molt considerable. Aquest augment havia estat força reduït en la proposta que es presentava, després de varies negociacions amb l'Ajuntament. La Sra. Serra preguntà si no seria millor gestionar-ho directament des de l'Ajuntament, ja que els beneficis no serien per l'empresa sinó pel poble. El Sr. Alcalde contestà que això porta molts problemes a part de que l'empresa ja ho fa bé. La proposta d'augment s'aprovà per 7 vots contra 4 (PSCiPSUC).

Col·lectiu de Redacció

COSES DEL POBLE

Accident al carrer Camprodon

El propassat dia 6 de juliol, es produí un accident al carrer Camprodon, a l'acabament de les cases. Passà prop de les 7 de la tarda, quan dos germans, un nen i una nena, de pocs anys d'edat, acompanyats per la seva àvia, atravessaren la carretera, però amb tant mala sort, que foren envestits per un cotxe que venia de cap a Sant Feliu.

Els dos ferits foren traslladats ràpidament cap a Girona per l'ambulància de la Creu Roja, on foren visitats. Al nen el tingueren de portar cap a Barcelona, on continua en aquests moments a la U.V.I., evolucionant satisfactòriament. Quan a la nena, les ferides que tingué foren de tant poca importància que no va ésser necessària l'hospitalització.

Esperem que ambdós es recuperin ben aviat.

Baralles al carrer Camprodon

A principis del mes de juliol, hi hagué al carrer Camprodon un incident molt lamentable: les baralles de dos cunyats.

Era cap al tard quan un d'ells va trucar a la porta del pis on viu una seva germana. En lloc de sortir ella, va obrir el seu cunyat, que en veure que anava borratxo i ben estripat i ensangrentat (s'acabava de barallar amb uns nois, prop de la gasolinera) va dir-li que no el deixava entrar, que anés a casa seva i que quan li hagués passat la borratxera tornés. En sentir això, l'altre el va estirar per les cames i el va fer caure per les escales. Quan foren al carrer, es començaren a piçar, a cridar, i fins i tot a mossegar-se. Sort que els logren separar!

Cloenda del curs de català

El dia 30 de juny es donà per acabat el curset de català que s'inicià el mes de gener d'aquest any. Els assistents al final del curset foren uns 25.

Com a acte de fi de curs, uns quants dels assistents portaren coques, xampany, etc., passant una estona molt animats, parlant dels problemes que hi hagueren durant tot el curs, i de què seria molt interessant que l'Ajuntament organitzés per a la propera tardor, un altre curset com a continuació del que ara s'ha acabat, per millorar el coneixement de la nostra llengua.

Sardanes a la Plaça Catalunya

Per als mesos d'estiu s'ha previst fer cada dijous una audició de sardanes a la Plaça Catalunya, a un quart d'onze de la nit.

Aquestes audicions de sardanes són patrocinades per l'Ajuntament de la Vila.

Esperem que la gent hi acudeixi per tal de què es puguin animar aquestes audicions i s'agafi més afició a les sardanes.

Curs de Formació Cultural

Durant els dies 6 al 15 de juliol es celebrà un Curs de Formació Cultural per a dones.

El curs fou organitzat per la "Societat Cultural-Esportiva Miravalles" de Barcelona, i patrocinat i subvencionat per l'Ajuntament de la vila.

Els temes que es tractaren en aquest curs foren molt variats, com són: economia domèstica, cuina, Moviments Feministes, literatura, etc. Tots aquests temes foren presentats i desenvolupats per professors i senyoretes universitàries. El curs es realitzà a les Escoles Nacionals on disposaven d'una aula. Hi havia també servei de guarderia perquè les mares poguéssin assistir-hi sense cap problema per les criatures.

L'assistència no fou massa nombrosa i sembla ser que es produïren algunes irregularitats en la guarderia i desperfectes en el col·legi.

Solstici d'Estiu

El propassat juliol es celebrà el ja tradicional "Solstici d'Estiu" a la plaça balladora de Sant Llorenç. Aquest any fou més tard de la diada acostumada, per una sèrie de problemes que van sortir. Finalment fou organitzat pel "Col·lectiu del Solstici" que aplegava l' "AA.VV. 23 de febrer" i el G.E. Bell-Matí, amb la col·laboració de l'Ajuntament.

El públic assistent fou força nombros, potser no tant com altres anys, degut al canvi de dia, i en coincidir que en la mateixa diada en molts llocs de les nostres comarques hi havia festeigs. Malgrat això, durant tota l'estona que actuà l'orquestra "Els Argemins de Breda" estigué tot molt animat. En acabar la seva actuació la gent va anar marxant, essent molt pocs els que es quedaren a veure sortir el sol.

Revetlla de Sant Joan

Com és costum, la nit de Sant Joan es celebraren les tradicionals "verbenaes" en diferents indrets del nostre poble (Cases Barates, Rera Mur, Mas Sec, etc...)

Malgrat la prohibició de l'Alcalde, es van sentir durant tota la nit de Sant Joan i durant tots els dies fins la "verbena" de Sant Pere, l'esclat dels petards pels carrers de la nostra vila.

No tenim notícia de què es produís cap accident per culpa dels focs o dels coets durant aquests dies.

Cloenda del curs de "Graduat Escolar" per a adults

També fa pocs dies es va acabar el curs que s'inicià el passat mes de desembre i que tingué molt d'èxit quant a número d'assistents.

Com a acte de fi de curs es va fer un sopar a un restaurant de la nostra vila, amb tots els alumnes i els professors.

Col·lectiu de Redacció

Casal d'Estiu

Com cada any el dia 15 de juliol va començar el "Casal d'Estiu".

Hi assisteixen uns 175 nens i nenes, que són repartits en seccions segons les diferents edats. Cada secció està dirigida per un o dos monitors, ajudats per llurs respectius pre-monitors. Tot plegat sota la direcció de mossèn Miquel Vall-Ilosera.

Com és sabut de tothom, el "Casal d'Estiu" promou l'esbarjo i distracció de la mainada les tardes d'estiu, tot això acompanyat d'ensenyaments socio-culturals i de convivència. Acaba el dia 28 d'agost.

"Angli Alumni del Cielo"

Els dies 2, 3 i 4 d'agost tindrà lloc un gran aconeteixement musical a Llagostera: l'actuació de la Coral "Angli Alumni del Cielo".

Està prevista una recepció a la seva arribada a la Plaça de Catalunya el dia 2 a les vuit de la tarda. A la mateixa plaça hi haurà un Foc de Camp de germanor a les deu del vespre del dia 3. I per últim, el dia 4, a les deu, podrem escoltar el recital de la coral a la Plaça de la Vila.

Esperem que a hores d'ara tots els italians hagin trobat allotjament ja que per tot el poble s'han escampat impresos demanant dispesa a les cases particulars per aquests cantaires.

JO COMPRO, JO VENC

Aquí tothom qui vulgui, hi pot anunciar el què li sembli.

Especuladors abstenir-se.

- *— Venc lilit gairebé nou. Bon preu. — Raó: La redacció.
- *— Compro escriptori de segona mà, que sigui de bon pagar. Raó: Joan (La redacció).
- *— Venc una Guitarra Baixa en bon estat. Telèfon 83.01.58 Esteve
- *— Es venen uns quants "PUF", per entapissar al seu gust. Poden comprar-se d'un en un. Telèfons: 83 02 71 i 83 03 69
- *— Venc gran pista tren HO, incluit taula i tot l'equip. Raó: 83.03.15
- *— Venc moto Mini-3. Bon preu - La redacció.
- *— Compro piano de segona mà. — Raó: La redacció.
- *— Es donen classes aquest estiu. Telèfon 83.03.92. Brigit.
- *— Dono classes d'E.G.B., B.U.P. de les assignatures de lletres. — Telèfon 83.00.23. Mercè Carbó.
- *— Venc motxilla i sac de dormir. — Raó: La redacció.

CARA, CREU i CANTELLS D'UNA FESTA MAJOR

Giro a una Festa Major preterita que tingué lloc dintre el començament de la segona dècada d'aquest segle. S'aixecà un envelat on confronten els carrers Constància, Concepció, Ferrer, Jaume I i l'avui Passeig Pompeu Fabra (ans carrer de la Victoria), l'avui passeig Tomàs de A. Boada, no hi era, part d'ell era camí particular al que tenien dret uns quants veïns de les cases properes i uns altres veïns que disfrutaven d'un hortet. Estava vedat, i al mateix temps tancat amb una porta de fusta rastillada. Aquest camí tancat, per les Festes Majors i alguna que altra diada assenyalada, s'obria per tirar al blanc; el blanc eren uns coloms lligats i mig soterrats, és a dir que no tenien defensa. La gent tirava sobre ells amb una escopeta, i si els ferien de mort, era premi per al bon acert del tirador. Molt humà, veritat? doncs així era.

L'envelat plantat era espaiós i bonic. No tenia llotges, llavors no era costum. Aquell any en els seus quatre cantells hi havia quatre vistosos damasquins envellutats on hi havia encrustades les quatre ensagnades barres catalanes, que junt amb la catifa a poc d'estrenar i el conjunt d'altres cortinatges era una cosa perfecta, que com es diria en aquell temps, era per "xucar-hi pa". L'il·luminació excel·lent, era elèctrica.

L'aranya mig enlluernava, fent-li companyia sis altres "làmpares" repartides dintre l'envelat. Manava i disposava dintre el saló de ball, un vistós home que portava una llarga, lluenta i encintada porra. En entrar tothom comentava que feia brollar les suntuoses sales de què tant ens parla el cançoner i llibres vells d'aquella Catalunya rica i plena.

Orquestra, solament una, "Els Montgrins" de Torroella de Montgrí. Els senyors músics (així els anomenaven) no anaven pas uniformats, vestien amb americana a gust i color propi, això sí, ben posats, amb camisa, coll i punys enmidonats i planxats, el llacet o corbata no hi faltava mai.

Els concurrents de la vila pagaven una quota per poder fruir dels balls i concert. Els forasters entrada franca.

Els joves de la vila anaven ben afaitats i els cabells arreglats de la setmana. La vestimenta nova de trinca. Dintre el pentinat hi dominava la clenxa al costat o bé al mig de la testa. Si es fumava era amb boqueta. El barret anomenat de palla era el que més regnava en aquell temps. També es portava el barret de jipijapa, el capell de panyo o la gorra clàssica, perquè sapigueu i entengueu que en aquell temps no hi havia ningú, ningú, sense cobrir-se la testa. La corbata de colors vistosos era de rigor, i les sabates i mitjons d'estrena. La joventut era bastant formal. També hi havia algun

jove gomós o fantotxe. Què hi farem?, direm... que és una llavor que sembla la societat i recull el fruit l'home de baixa moral i instrucció.

De les damiseles, que direm perquè no s'enfadin?, doncs direm que si bé hi havia distinció en el vestir, aquesta distinció era eclipsada davant la gràcia i port que duu la dona. També val a dir que sense elles no hi ha Festa Major. ni rialles, ni lloc on posar els ulls; són la font inestruccable d'on hi mana l'alegria que dona color, calor i llum a tota la humanitat.

Les lloances dites són justes i mereixedores però es pot dir (perquè el fum no munti el cap) que la vostra astuta i fina picardia, disfressada amb cara de bones minyones, i la vostre obstinació (perdoneu) porten a vegades a l'home transtorns i problemes que són tant difícils de resoldre com voler apadassar unes sabates velles que no tenen adob. Què hi farem?, direm... que la vostra diplomàcia ho logra tot.

També cap dir que per la Festa Major la dona prega al marit amb insistència, dissimul i molta dolcesa sortir a passejar ben vestits i amb posat i cara riallera, tot perquè quan passin les amigues, un escapat o desitjat pretendent, o bé un madur i baix mofeta, embrutidor i humillador de l'adolescència femenina, vegi l'afecte i estima que regna entre els dos. L'home per no moure brega, calla i acata.

Què hi farem?, direm... que està escrit, amb lletres molt grosses, dintre d'un full del llibre de la vida, que la natura dona a la dona un poder i una especial astúcia per contrarrestar la força bruta que porten alguns homes.

Direm., amb veu baixa, que per la Festa Major el calçat martiritza i atueix a la dona, perquè unes sabates noves, un taló alt o un número més petit fan posar-li un port i una cara més pesadora i trista que les mares de Déu de les Angústies i Dolors. En experimentar tot això el marit riu per dessota el nas; però, ella no afluixa, al contrari forta i ferma es manté, que la dona és possada al món per lluir i temptar l'home.

En aquell temps distingia i era de bon gust concórrer al concert a l'envelat; concert que tenia lloc al mig del cercol de la pista de ball. Al voltant on tenia assenyalat el seti l'orquestra, moltes famílies hi portaven seients per a més comoditat.

Els prim-mirats i trapacers deien

que la boniquesa de les cadires allà portades demostrava la possessió de llurs ocupants, però no de cervell sinó de diners.

Aquella Festa Major com tantes altres, quan són acabades cauen i s'estavellen en el rec de l'oblit; però, aquell any no hi va caure del tot. Contaré i parlaré.

Era la tarda del segon dia de la Festa Major, tarda de concert a l'envelat, l'orquestra acabava de recollir una pluja de llargs i trepidosos aplaudiments. "Els Montgrins" havien interpretat una peça del seu extens repertori "Cavalleria Rusticana". El jove que jo tenia al costat era un convidat i amic meu, quant tot de sobte s'acosta

danés el majestuós cant de la nostra terra catalana. El seu nom "Esperança". Dansarem i finalitzada vaig buscar una excusa per separar-me d'ells; però res m'atura de pensar que les ferides amoroses de vegades són incurables i neixen d'un no res, d'una tèbia mirada, d'una mitja rialla, d'una estreta de ma, d'una veu manyaga o un perdoni. És un no res que pot dur dintre seu un amagat castell de marfil, com un munt de pedres que envolten una fosca presó.

Al concert de la nit dintre el local del nostre Casino, entre ells s'acaparaven les mirades com aquells nins que baraten les joguines i coses pròpies de la tendra edat.

En tots els altres vistosos actes de la Festa Major les converses, entre ells, eren animades. Ella a vegades escol-

i gairebé a cau d'orella em diu: Qui és aquella joveneta de gairebé davant nostre, un xic a la dreta, de cabell ros i ulls blaus? Una meva amiga li contesto. Doncs haig de dir-te que s'han creuat els nostres ulls i he recollit una mirada enjogassada junt amb un somriure que m'ha punxat molt fons, deixant dintre meu una dolça ferida. Quedarem que a la primera avinentesa li presentaria. A l'audició de sardanes del capvespre que tenia lloc a la plaça d'en Romeu ho vaig fer. La conversació va ésser animada, moguda i placívola, fins que el flaviol de la cobla "Els Montgrins" avisà amb l'introit una nova sardana, que per cert va ésser una de les primeres que dona nom al popular i tan criticat mestre en Vicenç Bou, aquell mestre que fa sentir-nos amb les seves rialleres o serioses sar-

tava amb la mirada baixa i la cara enrojida, i ell, amb un posat aspecte i expressió ferrenya semblava voler imposar-se, però... tot d'una canviava, es tornava sumís com si pregués a una divinitat.

El que passa no en sé res. Ell calla i ella tanca la boca.

Aquell vermell foc de la Festa Major sembla que s'havia apagat. Ara que a vegades s'apaga la llamarada per quedar en resclos. A poc vaig saber que aquell bon amic, les ocupacions i estudis el portaren a llocs allunyats on tasta la duresa de la vida. Ella, els somnis que té la dona pel seu cos l'entretenen, i omplenaren una petita part de la seva tendra joventut. Es maridà, estimant amb ple amor. El seu home

la volgué i estimà com a dona i companya, compensant-la amb la mateixa estima que ella havia sembrat.

Pasaren llargs anys. El temps es menjava el temps; fins que un dia un home vingué a abraçar-me, era aquell perennal amic i convidat d'aquella llunyana Festa Major, amic tan volgut com un altre jo mateix. Les empentes, sotragades i terrabastades que dona la vida se li havien menjat l'estampa d'aquell passat ahir. Va dir-me que volia anar a mirar el lloc on s'aixecà aquell envelat, on recollí la mirada d'uns ulls blaus i contemplar la mitja rialla d'uns vermellorsos llavis d'una nena de cabells rossos i a remirar el cel que cobrí l'envelat on en les quatre cantoneres hi lluien les ensagnades quatre barres catalanes.

Enraonarem, la xerrada va ésser llarga, a mig dir-li que aquella nena-dona tenia un sant repós i un acolliment perpetu, callà... i a poc, amb els ulls humits, veu seca i tremolosa, però dolça, va dir-me, "jo li guardaré un record i respecte silencios com va ésser la meua gran admiració, el que vaig sentir per ella només succeïx una vegada a la vida", i per últim amb to viu i resolt afegí: "Tot allò que és material torba els propòsits, i fa viure morts els homes".

Una muda abraçada deixà sentir el batec de dos cors, que quedaren acoblats dintre un sol cos.

Això ho és tot. La cara, creu i cantell d'una moneda que es tasconà en una llunyana Festa Major, no té cap valor, solament té la vàlua d'un passat; també abriga una dolça ferida primaveral de dues tendres vides.

MOTIUS POPULARS

Alguns dels sobrenoms a persones, cases i coses que hi havia en una part dels carrers que confrontaven amb l'envelat:

A can Paris - a cal Mut Verdaguer - a can Mosca - a can Guri - a can Sopas - a can Canela - la senyora Mercè dels caganers - a cal Nanu - a cal Esclopeter - a cal Biscu - a can Claudi Sanalla - al Calot o Cunillera - a cal Marquès de les cabres - a can Benet flequer o cal Ros - el pati d'en Xixi - en Joan del Molí - a can Maurici Sabatèr - a cal Bastoner - a can Mata-jans-el Xalet - e cal cabo Bruto - en Joan mestre de cases -, i altres que hi manquen.

Per en Tià

LA SANITAT A LLAGOSTERA

Aquest treball sobre la sanitat ve motivat per l'enrenou que sobre el tema hi ha des de fa temps en el nostre poble. Hem volgut reflexar la complexitat del sistema sanitari arreu del país, recordar les obligacions dels tècnics locals segons la llei, i explicar de manera clara tot el que hem sentit comentar, especialment des de la vinguda i posterior partida del metge Turró.

LA REFORMA SANITÀRIA

Desgraciadament en parlar de serveis sanitaris, massa cops ens centrem en les relacions entre malalts i metges, i ignorem juntament amb els hospitals, la medicina preventiva, les mesures de salut pública, les professions paramèdiques, serveis de rehabilitació i el paper de possibles associacions professionals mèdiques.

Ja l'estructura a nivell nacional afavoreix un sistema de relacions de poder que són aprofitades en àmbits més petits, com poden ésser, els pobles. El metge i altres professionals sanitaris (veterinari, llevadora, farmacèutic... i no masses més, ja que molts de cops falten serveis sanitaris concrets), formen massa vegades una esfera de control social, aprofitant unes relacions i dependències que són possibles per l'abús d'una legislació molt antiga que dona peu a una sociologia Mèdica de poder "x".

Tothom estarà d'acord en què el sector sanitari ha d'ésser un servei públic. Alguns (veïns) ja ara diran: és un servei públic!, però tots —penso— veuran la realitat de la frase: "El sector sanitari és un servei públic i un negoci privat".

Sembla estrany que quan per tantes coses volem ignorar el nostre passat, no ho fem en aquest cas concret. Els professionals mèdics van estar, no fa pas massa, un element destacat dins el sector social en un entorn pobre en cultura, però es van voler revestir en l'aspecte de beneficiència, aconseguint així una incidència social que ara per ara és il·lògica i sense sentit per mantenir-la. Hi ha problemes molt candents que no cal ignorar: distribució de serveis (quins? quants? com?...), desenvolupament de la medicina preventiva, el paper de la medicina privada, el poder de la farmàcia, el control sobre l'assegurança de malaltia, la planificació sanitària. No pot ésser efectiva la professió mèdica, quan a més a més de la pràctica privada vol ocupar-se o dirigir els serveis públics de sanitat, feina molt àmplia, i per tant, menys ho és quan aquest domini consta només en les paraules i no es reflexa en el fer, perquè aquest camp s'ignora. De fet, l'estament sanitari que a nosaltres ens pertoca més directament, protegeix els interessos privats en voler mantenir la medicina com una ocupació privilegiada, i agafant-se en la seva situació, pot difondre idees socials per tal de no afavorir possibles polítiques que poguessin reduir el seu control sobre la pràctica privada. De fet, els problemes més difícils els trobem quan es requereix un cert nivell d'especialització, o en els sectors potser mal anomenats "baixos", els quals no s'han potenciat, bé per falta d'estímul o bé per entrar en conflicte amb altres grups (infermeres...).

No existeix una coordinació hospitalària real i els interessos privats de la professió mèdica i de la farmàcia estan protegits contra un control eficaç de qualitat d'assistència. Mentrestant, el paper que juga la població és mínim.

És cert que per avançar en les reformes sanitàries diferents d'aquelles que "canvien perquè tot sigui igual", cal un canvi arrelat en l'estructura social del país, perquè la reforma sanitària és una tasca política en ella mateixa, encara que sovint es disfressi com a tasca tècnica. De fet, la professió mèdica i altres grups, incluint el propi govern, amb el desig de controlar els centres on es prenen decisions, en comptes de facilitar una revisió de les grans deficiències sanitàries ho compliquen, evitant així haver de delegar en altres sectors de la població moltes iniciatives, que ara per ara no tenen perquè no sortir i perquè no portar-se a terme. Però, és així. Pensem-hi doncs: què passa?

FUNCIONS DELS TÈCNICS SANITARIS

per tal d'assabentar-nos de les funcions i obligacions que tenen els tècnics sanitaris de Llagostera, ens hem adreçat al Departament de Sanitat de la Generalitat a Girona i a l'Institut Nacional de Previsió. S'observa que la informació recollida resulta incompleta i en general desproporcionada. L'apremi del temps ha dificultat la nostra intenció.

Malgrat això no hem volgut renunciar a exposar la informació que ens han donat, bassant-nos en el criteri de què, si bé no podem donar contesta a totes les preguntes que hom es fa, l'informe clarifica algunes qüestions.

(Següelx)

Els tècnics sanitaris del nostre poble són: Metge titular, Metge lliure, Farmacèutic, Veterinari, Practicant, Llevadora.

El metge titular: Es el responsable de la Sanitat local conjuntament amb l'alcalde. Està nomenat pel Ministeri de Sanitat, depèn de l'I.N.P. (llibretes SS.), i està sota les ordres del batlle, que li pot exigir i obligar a complir la llei. Els altres tècnics estan, per assumptes sanitaris, a les ordres del metge titular. De fet quant a les relacions entre ells, la llei és ambigua, i aquestes dependran només de llur bon criteri.

L'horari laboral ha de ser de dues hores i mitja diàries per als assegurats, amb servei d'urgència les 24 hores. Fa un dia de festa a la setmana, i té un mes de vacances. S'ha de buscar ell el substitut, però el paga Sanitat.

Tantmateix són tasques del metge titular: Fer el "parte semanal" sobre malalties, naixements, morts, etc. Fitxa sanitària de vivendes. Vacunacions. Vigilar l'estat sanitari de la població, etc. etc.

cobra de les llibretes i de les visites privades.

La llevadora: És responsable de. Control de les embarassades, assistència al part, atencions després del part, consells de puericultura, etc. Té totes les llibretes al seu càrrec. Amb l'obligació de residir al poble i dedicar dues hores i mitja diàries a visites.

Una farmacia per 5.000 habitants.

Es necessari reestructurar les instal·lacions sanitàries de Llagostera, i agrupar-les.

El sou mínim és de quaranta mil pessetes mensuals. Això quan l'import que han de rebre per cada llibreta al mes (act. 60' ptes) multiplicat pel número d'aquestes, no sobrepassa aquesta quantitat. Cal dir que les llibretes dels agricultors es cobren gairebé el doble. A part dels complements del sou, cobren també de les visites particulars.

El metge lliure: Està supeditat al seu Col·legi i a l'I.N.P. (si té llibretes). Depèn de la seva moral professional la tasca sanitària que pugui realitzar dins el poble ajudant al metge titular. Quan té llibretes, les obligacions són les mateixes que les del metge titular (quant horari de visites, servei d'urgències...). El sou del metge lliure ve donat pel que

Tothom es fa preguntes sobre la Sanitat.

El Practicant: La seva tasca és: Cures i injeccions, vacunacions, trure mostres biològiques i sanitàries, dermatologia i vene-reologia, inspeccions sanitàries, etc.

Igualment que la llevadora, té totes les llibretes al seu càrrec i el mateix horari de visites.

El Veterinari i el Farmacèutic: A més de Sanitat depenen dels seus respectius Col·legis, sota el control de l'alcalde i el metge titular.

Són tasques del veterinari: Control de zoonosis, vigilància dels aliments d'origen animal, control de les epizooties, etc.

Són tasques del farmacèutic: Despatx de medicaments, anàlisi clíniques, anàlisi químiques i microbianes, inspecció i vigilància, etc.

- Què és la "conducta" mèdica?

Es l'import que cobren els metges a les persones no assegurades per tal de tenir dret a la consulta. Ara bé aquest procediment no està emparat per cap legislació actual, podríem dir que és il·legal.

- Distribució de llibretes a Llagostera?

Actualment hi ha unes 2.100 llibretes de la S. S., de les quals 936 corresponen al metge titular, i la resta al metge lliure. El primer, si vol, té dret a la meitat de les llibretes totals del poble.

Places de tècnics sanitaris que corresponen a Llagostera

En ésser Llagostera un poble de menys de 6.000 (sis mil) habitants es considera plaça tancada. Això només de practicant, de llevadora, de veterinari i de farmacèutic. De metges n'hi ha d'haver dos.

A partir de 6.000 habitants la plaça quedaria oberta, i es podrien establir lliurement els tècnics sanitaris que féssin falta.

Col·lectiu de Redacció

QUÈ PASSA A LLAGOSTERA AMB LA SANITAT?

El que anem a explicar a continuació és un intent de reflexar amb paraules, el que hom ha pogut sentir, discutir, comentar, xiu-xiuejar, cridar,... durant massa temps, d'un fet tan important a la vila de cada dia com és la Sanitat i tot el seu entorn.

S'ha parlat molt de problemes concrets com el continuat canvi de metges titulars, de la llevadora, o el canvi de practicant, fins i tot han arribat a ésser temes preferents en diversos plens. S'han recollit firmes, entitats s'han manifestat,... tot plegat per a res. Es va intentar formar una Comissió Sanitària enfront d'un "Consejo Municipal de Sanidad" creat el 9-2-1925, on hi tingués entenda directament gent del poble. Aquesta Comissió estaria supervisada per la Conselleria de Sanitat de l'Ajuntament, els tècnics sanitaris locals haurien d'ésser-hi com uns veïns més, sense un poder decisor absolut. Seria un lloc on hi tindria entrada tothom interessat sense discriminació política ni cultural.

L'Alcaldia i les lleis que només s'apliquen quan convé, van abortar aquest projecte abans de néixer. S'han desencadenat diàlegs, comentaris, baralles... Però d'un temps ençà regna la calma, el pacte, el desànim o la sensació de que és inútil lluitar contra "l'ordre establert". Aquí entrem en l'ambient de : "M'han dit que..." "Em van explicar... no ho diguis, però..." "Sí, ja ho sé, però que vols fer-hi..." etc. etc. Històries de submissió, de claudicació...

Un cas a part: L'excepció que confirma la regla?

En poc temps hem tingut cinc metges titulars interins diferents. Podríem dir allò de, venen, veuen i se'n van. Sembla que la intenció de l'actual no és arrelar-se en la nostra vila, en tot cas el seu comportament fins avui és d'algué que realment està de pas. Aquí cal preguntar-nos, perquè se'n van?

D'aquests metges l'únic que semblava tenir intencions de quedar-se, almenys la seva actuació així ho feia pensar, va ésser el

Dr. Turró, que en realitat no va arribar a complir l'any d'estatge amb nosaltres. Va portar molt d'enrenou a la Sanitat local, degut a les idees conceptes i maneres de fer molt diferents a les que imperaven, i imperen encara, en els tècnics sanitaris llagosterencs.

Va venir amb moltes ganes de canviar coses, i ja que en un principi el seu nombrament semblava en ferm (un termini indefinit d'estatge) molta gent, per les raons que siguin, s'hi van abocar. La seva manera d'actuar, el comportament amb els malalts, exàmens a fons, sistema de fitxes dels pacients, aparells de raigs X, possibilitats de fer més coses (enguixar, anàlisi...), va fer que la seva consulta fóra molt concorreguda, i que fins i tot diversa gent hi traspassés la llibreta de la Seguretat Social.

El Dr. Turró va entrar a Llagostera per la porta falsa. Va tenir problemes per trobar vivenda (es parlava d'un cert boicot), i degut a la propaganda contradictòria que venia de Perelada —l'anterior plaça—, ja es mostrava un home d'allò més conflictiu.

Mentre, l'Ajuntament democràtic —en quelcom s'havia de notar— havia construït un petit dispensari municipal als baixos de l'Hospital, ja que des de molts anys, els metges titulars de Llagostera no disposaven d'un consultori propi.

En Turró donava conferències a les escoles, les seves intervencions en aquest Butlletí eren directes, punxants, provocadores... Per una vegada, al nostre poble hi havia algú que anomenava les coses pel seu nom, i que no tenia por a l'escàndol. Acusava de manipulació a elements molt concrets i de renombrada popularitat i poder dins el poble, tot demanant explicacions públiques... Criticava si calia a l'Ajun-

tament i fomentava reunions amb els seus col·legues tècnics sanitaris.

Es preocupà de tot el conjunt sanitari del poble, donant molta importància a la prevenció de la malaltia, i a una millor educació sanitària.

Era l'antagonisme de com s'entenia el comportament d'un metge (es passejava pel poble amb bicicleta, anava a fer visites amb pantalons curts...), desmitificant la imatge que els llagosterencs en tenim, i mostrant senzillament que és una persona com una altra.

Però un bon dia salta la sorpresa, el Dr. Turró se'n va. En poc temps comença la desmitificació, es parla de tot, des de pressions de "dalt" a què ha estat comprat, des que era l'home indicat per a Llagostera a què no en tornarem a tenir un altre com ell, des que era un agent (de les esquerres) fins a què en el fons és com tots... Diuen que la gent s'ha de jutjar pels seus fets. Ell havia demostrat que tenia personalitat i valors indiscutibles i que, per una vegada, algú de la classe d' "élite" s'acostava veritablement al poble.

Les seves idees han quedat com a mínim escrites, els fets ha mancat temps per confirmar-los.

Amb la seva marxa s'inicia el desencís, la gent torna a perdre la confiança, no es veu cap solució... —Està monopolitzada la medicina a Llagostera? —Vindrà un metge nou, marxarà!, en vindrà un altre, marxarà!, etc. etc.

Quan la marxa d'en Turró es va confirmar, van començar a sortir les contradiccions, els "fallos", que si va fer vacances sense avisar, que se tenia hores donades, que si cobrava massa...

Però aquí cal dir-ho tot, molta gent anava a la consulta d'en Turró d'amagat. Molts anaven a comprar els productes farmacèu-

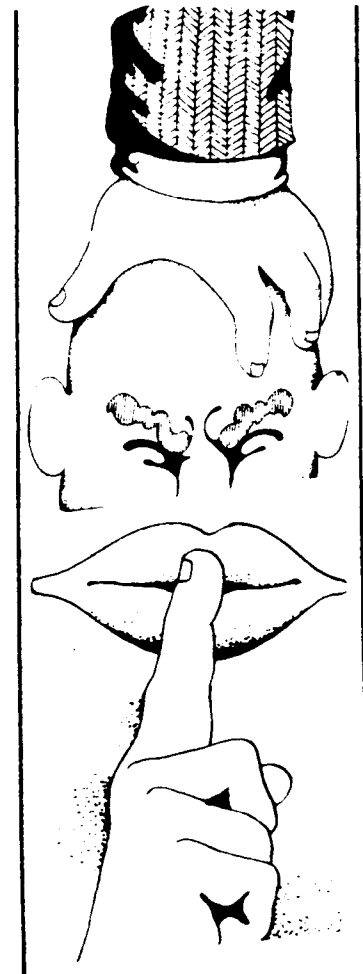
tics a fora. Tot plegat era una qüestió política, es tractava de quedar bé, ja que bona part era receptada per dos metges.

Quan la gent ja començava a sentir-se independent, quan ja no es depenia d'una persona... el Dr. Turró va marxar.

Fins quan es dirà: "què hi vols fer..."

El comportament dels llagosterencs, car som aquests els principals afectats, en el camp de la sanitat, és realment estrany, ja que si algú té la culpa del que passa a Llagostera som nosaltres mateixos. Potser aquest article esdevindrà polèmic, però penseu que l'únic que hem fet és ordenar les murmuracions, les paraules a "cau d'orella", les lamentacions, les frustracions...

Hom està cansat de sentir: "què hi vols fer..."

Col·lectiu de Redacció

PRESENTACIÓ DEL PROJECTE D'AERÒDROM

La taula que presidia la presentació.

Divendres, 17 de juliol al Casino Llagosterenc, 10 de la nit.

Obrí l'acte el Sr. Codina, batlle del poble, manifestant que havia estat invitat pel R.A.C. per fer la presentació, dient que si el projecte es portava bé i es feien les coses correctament tindrien el seu suport, i sinó la seva desaprovació.

Tot seguit el president de l'Aeroclub, Sr. Ordís, va començar l'exposició donant les gràcies a l'Ajuntament per l'interès amb què s'ha agafat el projecte: "L'Aeroclub és una entitat que té per finalitat promoure l'esport aeri: vol a motor, a vela, paracaigudisme... Volar és car i intentem abaratir-ho perquè el major nombre de gent pugui practicar-ho. Tenim la convicció de què a Llagostera es volarà molt. L'Aeroport donarà ingressos: hangar, hosteria, zona verda (ferratge, userda...) locals comercials... que servirà per abaratir la pràctica de l'esport. La urbanització ha de finançar tot el projecte, és a dir, per poder fer l'Aeròdrom s'han de vendre les parcel·les. Quedi clar però que no ens dediquem a especular."

Emplaçaments: Per escollir l'emplaçament es va mirar tota la "província" i arribaren a la conclusió de què Panedes era el lloc idoni. La situació assegura a l'Aeròdrom una gran utilització per la proximitat a importants nuclis de població i a la costa.

Inicis. Seguidament tot explicant el desenvolupament del projecte va anar presentant als diferents tècnics que hi havien intervingut.

"El Sr. Morales, Enginyer Aeronàutic de l'Aeroport de Girona va ésser qui escollí el lloc, després ens vam posar en contacte amb biòlegs i ecòlegs de Barcelona que en un primer informe ens feien unes recomanacions que s'han tingut en compte. Així a l'abril del 1980 la Subsecretaria d'Aviació Civil ens donava el vist i plau del projecte. També es va fer un estudi hidrològic que ens deia que hi ha aigua de sobres. Després es procedí a elaborar la totalitat del projecte. El 7 de maig del 1980 havent tingut molts contactes i reunions amb l'Ajuntament, presentarem el Pla Parcial i demanarem que s'inclouís en la Redac-

ció de les Normes Subsidiàries."

"Al mateix temps iniciàvem una sèrie de contactes amb diferents entitats, amb la finalitat d'obtenir el seu suport: Direcció Gral. d'Esports de la Generalitat, Direcció Gral. de Turisme de la Generalitat, Aeri Popular, Real Aeroclub d'Espanya, Federació Espanyola d'Esport Aeri, Subsecretaria d'Aviació Civil, Ajuntaments dels voltants (tothom votat a favor, només algun regidor s'ha abstingut). Totes ens el donaren."

L'Aeròdrom al peu de les Gavarres. Arrel d'una pregunta al Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya pel grup parlamentari del PSUC (la petició de l'Agrupació Local), en la que es demanava quina havia estat l'actuació de la Generalitat en el tema, la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques, donà una resposta favorable que fou projectada en l'acte i que reproduïm en aquest mateix número. També es fa referència de la visita del Director Gral. de Transports, Sr. Tosses, que volia conèixer el projecte sobre el terreny.

Acaba el Sr. Ordís: "Estem aquí per a informar al poble de Llagostera, si el poble ho vol, l'Aeròdrom es farà. La Generalitat ja ha dit que sí (provisionalment). Ara falta posar-ho a informació pública, i estem disposats a modificar el que calgui perquè tot sigui possible."

A continuació intervingueren diferents membres de la taula:

Sr. Joaquim Mata, President de l'Aeri Popular: El Sr. Mata fa 45 anys que està en el món de l'avia-

Hi haue força assistència de públic.

ció. Era pilot durant la guerra espanyola combatint al costat de la República. Ha visitat 26 països diferents. Ha estat assessor de Tarradellas, i va recordar que Catalunya havia estat la octava potència mundial quant aeronàutica (es construïa avió i mig diari). Digué que s'havia de promocionar l'interès del jovent per l'aviació i demanà el suport del poble per l'Aeròdrom, tot assegurant que donaria prosperitat. La seva intervenció fou aplaudida per bona part del públic.

Srs. Ros i Felip, Arquitectes del projecte: La pista parteix la finca en dos troços. A la part alta la urbanització, i a l'entrada, la zona esportiva, botigues, poblat, camping... La urbanització contempla 75 parcel·les de 8.500 metres quadrats repartides en sis nuclis i distribuïdes al voltant de cada nucli en forma de ventall. Hem de deixar 18 metres quadrats per vivenda o un 10 per cent de tot el terreny d'espai verd públic. De la part parcel·lable un 10 per cent a l'Ajuntament, que tenim pensat sigui al costat dels equipaments i poblat (tot són estudis previs). Els serveis seran d'aigua, llum, sanejament. Els aspectes més importants serien. L'aigua, està previst serà suficient per uns possibles 2.000 residents. A més es preveuen dos dipòsits de 100 metres cúbics a cada capçalera de pista per a facilitar la tasca contra incendis de les avionetes. Quant al Sanejament a la part alta (urbanització) està previst evacuar les aigües residuals mitjançant fosses sèptiques i una red de drenatge dins la mateixa finca. A la part baixa hi haurà red de clavegueres i estació depuradora.

L'obra una vegada finalitzada pot donar feina a unes 15 famílies. Durant la construcció, si aquesta es realitzés en un any podria ocupar a unes mil persones, però si es fa en uns deu anys, donarà ocupació a unes cent per any.

Sr. Morales, Enginyer. L'elevació de l'Aeròdrom serà d'uns 166,24 mts. sobre el nivell del mar. La longitud de 1.000 mts. L'amplada de la pista 23 mts. S'ha calculat que hi puguin operar avions amb un pes total de 4.500 kgs. Amb la situació actual del terreny no hi ha obstacles en la direcció d'elevament i aterratge. Estarà situat a una distància de 15 km. a l'Est de l'Aeroport de Girona en una zona en la que es permeten vols VFR (visuals) sinó sobrepassen una altura de 900 metres.

Sr. Vinyals, Hidrologia: És un terreny de materials granítics molt poc permeables, això permet que es trobin algües subterrànies en profunditats de 40 ó 50 metres, el que garantirà la potabilitat de l'aigua. Els caudals seran constants. S'hauran de fer 5 ó 6 pous.

Srs. Campàs i Vallespinós, biòleg i ecòleg. Van recalcar que van fer l'informe ecològic fugint dels aspectes sentimentals. La conservació de l'entorn és un factor primordial per a la infraestructura turística. La promoció es realitza en una zona força plana, no climàtica quant a la vegetació. I sotmesa a la pressió humana (conreus, pastoreig, caça, etc.). La vegetació degradada pels focs i l'acció de l'home fa que aquesta zona no sigui fonamental per a la reproducció de la fauna de les Gavarres. Si bé representa alguna pèrdua vegetal, no és essencial i es recuperarà si es fan repoblaments amb espècies locals. L'impacte sobre la fauna serà insignificant i en tot cas pot esperar-se un desplaçament dels individus presents a zones pròximes d'identiques característiques.

Preguntes del públic

Actuà d'enllaç entre la taula i el públic l'advocat Sr. Jordi Salgas.

Hem de dir que es varen fer moltes preguntes pel que fem un extracte de les que creiem més interessants.

- *Aquest acte el presenta l'Ajuntament?*

Sr. Codina: He vingut a presentar l'acte com a convidat.

L'aigua que es treurà, minvarà la dels regadius i la del poble?

Sr. Vinyals: No pot afectar en absolut, perquè l'aigua dels camps i la del poble s'agafa a poca fondària.

En cas de conflicte militar, això pedendria del Ministeri de Defensa?

Sr. Morales: En cas de conflicte militar tot queda movilitzat. De tota manera s'utilitzarien abans les bases existents i l'Aeroport de Girona.

- *Aquestes avionetes volen a baixa altura?*

Sr. Morales: De la mateixa manera que hi ha un màxim d'altura també hi ha uns mínims.

- *Quins beneficis reportarà per a la gent del poble?*

Sr. Ordis: Llocs de treball. Els socis (la quota és de 2.000 ptes. l'any) Hi haurà una escola de pilots. Promoció turística. També amb els possibles beneficis es podran fer beques. Lògi-

cament les contribucions i permisos que revertiran a l'Ajuntament.

- *Al moment de la construcció se'n beneficiarà Llagostera?*

Sr. Felip: El conjunt estarà força anys a fer-se, però lògicament ho han de construir gent de Llagostera. És una qüestió controlable dels del poble i l'Ajuntament.

- *Qui explotarà els locals comercials?*

Sr. Ordis: S'adjudicaran per subhasta o bé a gent que en tingui cura. Però donarem més facilitats als de Llagostera.

- *Quan es posarà el projecte a l'exposició pública?*

Sr. Salgas: Sembla que es treurà conjuntament amb les Normes Subsidiàries. És a dir que quan s'aprovin aquestes, pot també quedar aprovat l'Aeròdrom, encara que ha d'ésser amb actes diferents.

- *Sobrevolaran molt freqüentment el casc urbà?*

Sr. Morales: Les entrades i sortides del camp no passen sobre Llagostera, més aviat estan encarades cap a Cassà i Santa Cristina.

- *Si bé s'ha promès que es farien els dipòsits de l'aigua (Icona) en uns contactes personals amb un dels arquitectes se'm va dir que era molt difícil de què fora així.*

Sr. Felip: El que vaig dir és que no sabia quin tipus de dipòsits hi posaríem i no vaig dir mai que no es faria.

- *Quina garantia d'execució hi ha del Projecte?*

Sr. Felip: És una qüestió tècnica. Hi ha uns compromisos que s'han de complir. L'Ajuntament pot controlar-ho.

- *No és un esport d'élite en el sentit econòmic?*

Sr. Matas: No es gasta pas més que amb un cotxe bo. És car pel manteniment i cost de material. És d'élite perquè no hi ha hagut fins ara ocasió de volar.

- *Les parcel·les ja estan venudes?*

No estan venudes, però ja tenim una demanda.

- *Quan val un carnet de pilot, i les altres modalitats?*

Sr. Salleres: Actualment el preu és d'unes 180.000 pessetes. El carnet de paracaigudisme en val 15.000'. Esperem que es podrà abaratir.

- *Fins ara com s'ha finançat el projecte?*

Sr. Ordis: S'ha finançat amb un grup de socis que hi han posat els diners.

(En aquests moments hi ha un sector minoritari de públic que amb molt poca educació s'aixequen, tot alçant la veu i xiulant, amb crits d'endavant i ja està bé!)

-Problemes reals de fressa pels que habiten vora del camp?

Sr. Morales: Només de dia i no massa.

-Hi haurà limitacions per a la construcció d'edificacions prop del camp?

Sr. Morales: Hi ha d'haver una zona lliure de 80 mts. d'amplada. Tampoc es podrà edificar 45 mts. per sobre del punt de referència del camp. Per algun tipus d'indústria podria haver-hi alguna limitació, però per a granges i edificacions semblants no.

-El ciutadà s'hauria de sentir l'Aeròdrom una mica seu?

Això tot depèn de l'Ajuntament que ha d'imposar les condicions que cregui convenients.

PREGUNTA DEL GRUP PARLAMENTARI DEL PSUC AL CONSELL EXECUTIU

Lluís Medir i Huerta i Celestino Sánchez Ramos, ambdós Diputats del Grup Parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, fent ús d'allò que preveuen els articles 127 i 128 del Reglament de la Cambra, formulen la següent pregunta al Consell Executiu per tal que sigui resposta per escrit.

Recentment s'ha parlat en mitjans informatius de la possible ubicació d'un aeròdrom privat de caire esportiu a Llagostera.

En els Ajuntaments de la pròpia comarca i d'altres veïnes s'han presentat documents que només amb extraordinària indulgència hom pot classificar com a "estudis previs".

Tot això sembla indicar la possibilitat d'instal·lació de l'esmentat aeroport en el terme municipal de Llagostera, i en zona que està sota Anotació Preventiva (Serra de les Gavarres) en el catàleg de Protecció de la "Comissió Provincial d'Urbanisme de Girona".

En aquesta situació, els Diputats sotassignants s'adrecen al Consell Executiu per tal de formular la següent pregunta:

Quina ha estat l'actuació en el tema del Consell Executiu? Es veu compatible la necessària preservació de l'ambient a les Gavarres amb una utilització d'aquest tipus?

PALAU DEL PARLAMENT
Barcelona, maig del 1981

Lluís Medir i Huerta

Celestino Sánchez Ramos

RESPOSTA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Departament de Política
Territorial i Obres Públiques

JOSEP MARIA CULLELL i NADAL, Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, dona resposta a la pregunta formulada pels diputats LLUIS MEDIR i CELESTI SANCHEZ del Grup Parlamentari del PSUC.

A la Mesa del Parlament

En resposta a l'esmentada pregunta, aquesta Conselleria de Política territorial i Obres Públiques informa:

El projecte de l'aeròdrom de Llagostera desenvolupat per l'aeroclub de Girona presenta els aspectes següents:

1 - Ampliar la xarxa d'aeròdroms servits per l'aviació general, complementant la deficient infraestructura nacional.

A tal informació comparativa cal recordar que la distribució racional entre aeroports servits per aerolínes i aeròdroms servits per aviació general, seria del 5 per cent i el 95 per cent respectivament. L'Estat espanyol està en el 16 i el 84 per cent, Estats Units en el 4 i el 96 per cent i els Països del Mercat Comú, per exemple Alemanya, en el 2 i el 98 per cent respectivament.

El fet de comptar amb una bona xarxa d'aeròdroms, ha de considerar-se com la base del necessari desenvolupament de les activitats pròpies de l'Aviació General, punt de partida de les modalitats de tercer nivell, que han de jugar un paper important en el transport aeri en els anys vinents.

2 - Elimina el problema de la difícil coexistència en l'Aeroport Girona-Costa Brava de l'activitat privada de vol a motor, amb les operacions de transport aeri comercial, que si durant l'hivern és possible, es torna molt conflictiva durant l'estiu i períodes de vacances. Per met a més, el desenvolupament d'altres activitats aeronaútiques esportives (vol a vela, para-caigudisme, aeromodelisme, etc.) absolutament incompatibles a l'aeroport de Girona.

3 - L'aeròdrom de Llagostera pel seu emplaçament serà una base estratègica dels serveis de lluita contra incendis.

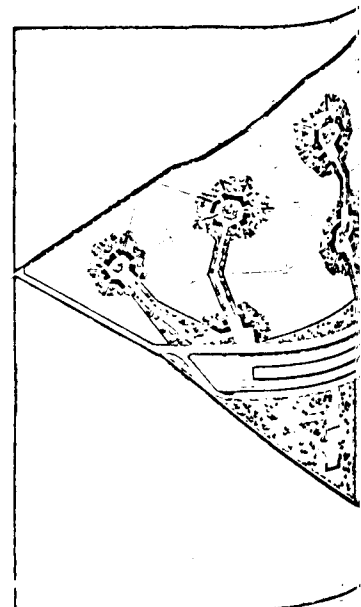
4 - Al marge d'un estudi posterior de totes les seves característiques tècniques, ha d'advertir-se però, que l'espai aeri de l'aeròdrom, es veurà seriosament limitat per tres factors:

Primer - Per la seva proximitat a l'aeroport de Girona.

Segon - Pel radial 154 del VOR de Girona utilitzat en el procediment de sortida denominat SELVA - 1 d'aquell aeroport.

Tercer - Pel passadís VFR d'entrada al mateix.

PLANOL

Consta
- Ur
- Pis
- Zo

5 - El terme municipal de Llagostera té una zona afectada per espais naturals protegibles en l'àmbit de Catalunya, concretament i dins la Comarca del Gironès "Les Gavarres", segons acord de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya en sessió celebrada el dia 21 d'abril del 1980. La localització de l'aero-club de Girona als límits d'aquesta àrea esmentada, no tenint, d'acord amb les evidències disponibles, uns efectes directes sobre la mateixa.

6 - D'acord amb el que s'ha exposat i mancant una avaluació definitiva del projecte, l'aeròdrom de Llagostera, no tan sols mereix un informe favorable, sinó la recomanació de que se li doni el recolzament i la mediació que calguin perquè es posi en funcionament com més aviat millor, tenint en compte que al mateix se'l pot qualificar d'Utilitari General (OACI, annex, 14) i té al nostre judici, l'interès suficient a nivell local, regional, social i geogràfic.

Barcelona, 23 juny del 1981

AERÒDROM, SÍ O NO?

Aeròdrom, sí o no?, és una pregunta que està a la ment de molts llagostencs; el que no sabem és si s'ha pensat a fons en la possible conveniència o no del mateix. És qüestió de fer una escala de valors, és a dir, mirar què de positiu i què de negatiu hi ha en aquest projecte. Aleshores es poden treure conclusions.

En l'acte de presentació, una evident majoria de públic, ja estava predisposada a acceptar incondicionalment el projecte de construcció d'un Aeròdrom, instal·lacions i urbanització en els darrers paratges verges del nostre desgavellat i malmès entorn. Un tant per cent més petit (bona part dels que plantejarem qüestions) podríem dir que som els que no ho veïem prou clar i volíem aclarir dubtes. Obertament, en contra, ningú es va manifestar.

En un acte informatiu com aquest, el normal era dissipar interrogants, clarificar conceptes, que els promotors adquirissin un compromís amb el poble de Llagostera... El que ja no és tan lògic és que entre el públic hi hagués un vot de confiança tant il·limitat, fins el punt de què algunes preguntes van ésser xiulades, senzillament perquè tot estava molt bé!

Hi havia un desfaç, de dalt a baix, de tècnics a veïns... El fet de què vinguin uns entesos i diguin que quedarà d'allò més bonic, no vol dir que vagin encertats necessàriament. Aquells tècnics són professionals pagats per l'Aeroclub per redactar un projecte, en conseqüència, no diran que farà lleig, o que pot quedar malament. Això, de fet, és molt lògic. Però el que hauria estat realment interessant per al públic és el que havia proposat el Col·lectiu del Butlletí a l'Aeroclub: fer un Debat-Taula Rodona, on hi hagués un antagonisme de tècnics (altres arquitectes, economistes, ecòlegs...). De moment no ha estat possible, però almenys l'acte que ens ocupa haurà servit per informar i aclarir (o despartar) moltes preguntes que ens veníem fent els llagostencs.

Potser us preguntareu en què basem aquests arguments de desconfiança. Es pot definir en com entenem que hauria d'ésser el poble i uns antecedents que obliguen a tota mena de recel i malfiança.

No podem fer ara una apologia o una crítica del que és o voldríem que fóra el poble. Per a uns, el fet de construir irracionalment a qualsevol indret (urbanitzacions...), de què "grans" projectes hagin quedat estroncats (Motor Ibèrica...), de què s'espeli amb el terreny fins el darrer pam (sector Puig, Ganix...), els equival a dir que això és "progrés", que són "llocs de treball", que el poble va endavant, etc. etc.

Nosaltres aquests tipus de progrés no l'entendem. Aquesta construcció podria haver estat pràcticament la mateixa, l'únic, tenint en compte la normativa legal vigent (és demanar molt!!), i amb una visió de futur del conjunt del poble. Ara, en bona part és un fet irreversible, les "famoses" Normes Subsidiàries s'havien d'haver redactat trenta anys abans —com a mínim—, quan els inicis del turisme. Encara som a temps de regularitzar el que queda, d'aquí el nostre crit d'alerta. S'està acabant la demanda, hi ha un excés de construcció (sector de la costa), el número de parats augmenta considerablement en un poble com el nostre on sempre hi havia quelcom a fer. Ha arribat la "crisi". —És aquest el camí del progrés?

Ens trobem amb bona part del poble hipotecat o "empantanegat". La solució és acabar de vendre l'espai que queda? —I després, què?

L'Aeròdrom portarà progrés, va dir el President de l'Aeroclub. La veritat, a vegades val més quedar-se on s'és. El tema resta obert. Probablement l'Aeròdrom es farà, encara hi ha molt a dir, però de moment accepteu el nostre escpticisme.

Col·lectiu de Redacció

DEL PROJECTE

tres parts:
urbanització
taula
equipaments

taula rodona

MESTRES I ALUMNES DEL CURSET DE GRADUAT ESCOLAR

Han finalitzat els cursos de Graduat Escolar per adults que s'han desenvolupat al llarg del curs als locals del Col·legi "Lacustària". És la primera vegada que s'ha portat a terme una activitat tan interessant com és aquesta i hem cregut convenient fer una taula rodona amb els mestres i alumnes per recollir l'experiència i les opinions d'ambdues parts.

En ser molt gran el nombre d'alumnes inscrits, s'ha hagut de fer una tria que hem intentat que fos el més representativa possible atenent a diferents edats, oficis, sexe..., i volem ressaltar la bona disposició de la majoria dels escollits per a participar en la xerrada.

En definitiva s'hauria de destacar la satisfacció general pels resultats del curset tant en el pla docent, com en el de les relacions humanes, així com el desig de què aquest no sigui un fet aïllat i tingui continuïtat.

Ens trobem reunits en el local de l'AA. VV. les següents persones:

Per part dels mestres: Jaume Moll i Josep Maria Rodríguez (el Sr. Frigola no hi pogué assistir).

Pels alumnes: Joaquim Aiguabella, Neus Bou, Maria Àngela Corominas, Remei Daussà, Pompeu Rabassedas, Eugènia Riera, Mercè Salvadó, Llorenç Ventura.

Comencem el diàleg:

PLANTEJAMENT GENERAL

—Expliqueu-nos com es va iniciar el curset?

Mestres: "Al mes de novembre vam tenir una visita de la Inspectora de la zona, la qual ens va dir que el Ministeri subvencionava uns cursos de Graduat Escolar per adults si hi havia un determinat nombre de matriculats. Segons l'ordre ministerial, els cursos s'havien d'haver començat a mitjans d'octubre. Degut a això es va haver d'organitzar molt precipitadament, ja que es disposava d'un pressupost per a totes les comarques gironines, i

s'havia de repertir en funció de la demanda dels pobles. Es requeria un mínim de 10 a 15 alumnes.

—Quina finalitat tenia el Curset (què vol dir Graduat Escolar)?

Mestres: "Una doble finalitat, el Certificat d'Escolaritat i el Graduat Escolar. El primer justifica uns coneixements mínims pel fet d'haver anat a l'escola. El segon és l'equivalent a Bàsica o l'antic Baxillerat Elemental, amb aquest es pot passar a fer el BUP."

—Participació en el curs

Mestres: "Amb certa sorpresa vam veure que el número d'inscrits arribava a seixanta, pel que tenint en compte que segons el Ministeri n'hi poden haver un màxim de trenta alumnes per classe, vam haver de tancar les inscripcions, pel que se'n va denegar alguna." D'aquests seixanta, quaranta-cinc assistiren regularment a classe fins al final. 40 es presentaren a examen, i els resultats obtinguts foren.

27 aproven.

4 excel·lents

11 notables

7 bens

5 suficients

13 suspensos, amb alguna assignatura pendent amb possibilitats de recuperació al setembre.

—Què ha costat dur a terme el curs en l'aspecte econòmic?

Mestres: "El Ministeri donava 500' ptes per hora de classe. Cal tenir en compte que a part d'això hi ha molta més feina: Preparar temes, corregir avaluacions, tiratges multicopista, obrir i tancar el col·legi, etc. Pel que realment ens venia a representar unes 300' ptes hora, que tenint en compte que era nocturn, ens semblava poc."

"Es van demanar subvencions a l'Ajuntament i a les Associacions de Pares del Col·legi Lacustària i del Col·legi Ntra. Sra. del Carme. I se'n van obtenir dels dos primers."

—Es va plantejar la possibilitat d'una aportació del propi alumne?

Mestres: "Legalment no es podia fer pagar matrícula."

Una alumna: "Hi ha altres llocs en què es fa, encara que potser està enfocat d'una altra manera."

Mestres: "Sempre que sigui fer pagar a l'individu és limitar unes oportunitats."

(Val a dir que per arribar a aquestes conclusions va haver-hi un llarg diàleg, en el que es demostrà que el curs havia estat un èxit total, ja que en el fons les dues parts estaven molt contentes del mateix.)

Els programes no eren els més adequats per a gent adulta.

Organització del curs: Per què es fan dos grups? Horaris?

Mestres: "Degut al número d'assistents era imprescindible fer dos grups homogenis, segons els coneixements, per tal de treure'n més rendiment. Això ho vam fer amb una prova inicial."

Mestres: "Es feia dilluns, dimarts i divendres, una hora i mitja cada dia. Erem tres professors, el Sr. Frigola donava tres sessions setmanals, el Sr. Moll dues i el Sr. Rodríguez una."

DESENVOLUPAMENT GENERAL DEL CURSET

Perquè us hi vareu apuntar?

Diverses opinions dels alumnes. Pràcticament hi va haver-hi una coincidència global pel que extractem quatre punts:

—Adquisició de nous coneixements.

—Possibilitats d'ajudar als fills en els treballs de l'escola.

—Hi ha qui l'únic motiu és l'obtenció del títol, i no per necessitat immediata sinó de cara al futur (treball, negoci, etc.).

—La possibilitat de continuar més estudis (però no es parla de res en concret).

Ha costat "tornar" a estudiar després de tants d'anys?

Alumnes: "El que s'ha notat més és la manca de temps i de costum."

"Recalquem la importància de la força de voluntat, ja que la majoria hi hem hagut de dedicar molts diumenges. Es nota la no assistència a classe d'un sol dia, principalment si la classe és de

matemàtiques, ja que les altres assignatures es poden estudiar més bé a casa." "Cal molta constància, potser això és el que ha faltat a les quinze baixes que hi ha hagut."

Un alumne: "Creia que els exàmens serien més difícils."

Tots: "La dificultat està en funció de la capacitat d'assimilació intel·lectual de cada alumne."

Mestres: "Tinguem en compte que és un aprovat relatiu. El que ha aprovat és que al menys ha arribat a la meitat del que s'ha donat. Òbviament, per la manca de temps no s'ha pogut donar tot el que es fa durant l'E.G.B."

Quines matèries s'han impartit?

"Matemàtiques, Gramàtica, Literatura, Ciències Socials."

—Creieu que els programes eren els més adequats?

Mestres: "El contingut de les matèries ja venia donat pel Ministeri, encara que teníem una certa autonomia i flexibilitat en l'elecció dels temes." "Els qüestionaris eren desfasats i poc adequats per a gent adulta." "D'altra banda s'haurien de fer un tipus de classe per aprendre a conviure, ja que per a mi això ha estat una cosa bona del curset."

Després d'uns quants anys s'han tornat a posar darrera els pupitres.

Mestres: "A nivell de país no existeix material adequat per fer aquestes classes. Pel que, si es vol fer un programa adequat, cal molt de temps de preparació."

Una alumna: "Seria interessant plantejar dos programes diferents. Un per aquells amb intenció de continuar els estudis i l'altre pels qui només vulguin ampliar coneixements."

—*Quines eren les assignatures més difícils?*

Alumnes: "En general eren les matemàtiques, ja que són molt diferents de les que es feien abans. De tota manera hi havia algu que tenia problemes amb alguna altra assignatura determinada."

S'encomanaven feines per a fer a casa?

Tots: "Més que tot es tractava d'anar portant la feina al dia, hi havia algunes tasques voluntàries. Potser la més important va ésser que tots vam haver de llegir i fer el comentari d'un llibre. Els participants a la taula havien llegit: Dos el "Juan Salvador Gaviota", "Bienvenido Mr. Chance", "La Insolación" de C. Laforet, "Bajo las ruedas" de H. Hesse, "Rebelión en las aulas", "Plaça del diamant" de Mercè Rodoreda, "La familia de Pascual Duarte" de C. J. Cela.

(és de recalcar que hi va haver algu que deia que era el primer llibre que llegia a la seva vida, i que aquesta experiència els hi havia agradat molt. Es tracta de trobar nous al·licients a la lectura per perdre la "por" a començar i acabar un llibre.)

Qüestions d'ordre (puntualitat, disciplina...)

Alumnes: "hi havien dificultats amb la puntualitat per obligacions, familiars, motius de feina, etc." "Quant al comportament va coincidir que els que en

un principi havien portat algun problema van ésser els que van anar plegant."

RELACIÓ MESTRE-ALUMNE

És difícil ensenyar els adults?

Mestres: "És totalment diferent. Es donen menys hores de classe que amb els nens. Els adults hi posen més dedicació i hi ha menys problemes de comportament."

La relació mestre-alumne com ha anat?

Tots: "Totalment positiva."

Mestres: "Potser el més difícil és quan el professor ha de fer alguna correcció als alumnes."

(Hi ha insistència per part d'un professor per saber si s'ha molestat algú, l'opinió general és que no hi ha hagut cap problema.)

—Què ha estat el més positiu d'aquest Curset?

Tots: "El més important ha estat que hem fet moltes amistats, i que a pesar de la diferència d'edats entre els assistents ens hem tractat com si ens coneixéssim de tota la vida."

Alumnes: "Fins i tot alguns alumnes ens trobàvem fora de les hores de classe per tal d'estudiar i comentar els estudis."

Algu s'ha animat fins el punt d'intentar estudiar alguna altra cosa?

Alumnes: "Sembla que hi ha un interès general per ampliar coneixements, el que passa és que hi ha el problema d'horaris i desplaçament."

(Es va parlar llargament de les possibilitats de poder continuar amb el BUP, en Centres de Formació Professional o l'accés a la Universitat per majors de 25 anys. Arribant a la conclusió de què seria molt difícil poder fer classes a Llagostera i després examinar-se lliure, i que hi hauria mol-

ta dificultat per anar a classe a un altre lloc. Un altre problema seria el de trobar professorat especialitzat.)

Hi ha possibilitats de fer un altre curs l'any vinent?

Mestres: "Sembla que pel curs vinent el Ministeri traspasarà les competències d'ensenyament a la Generalitat. Encara que sembla que el Ministeri vol fer un estudi de la demanda per zones i es mirarien els llocs on hi ha més sol·licituts, això segurament significaria desplaçaments als nuclis principals de cada comarca." "També cal tenir en compte el gran desfase quant a pressupostos destinats a Cultura entre el nostre país i la resta d'Europa."

S'ha pensat fer algun curset per a analfabets?

General: "Inicialment s'havien interessat pel curs d'enguany persones que volien aprendre a llegir i escriure, però que en veure el nivell dels altres, se'n van desdir.

(S'apunta la possibilitat de classes per aquesta gent. Hi ha diversitat d'opinions quant a la possible assistència. Es pensa sobre tot en gent immigrada i amb edats superiors a la d'aquest curset. També cal distingir entre analfabet total i aquells que llegeixen o escriuen una mica. Es recorden unes classes donades, uns quants anys enrera per a analfabets a càrrec del malaurat Florenci Clara.)

En definitiva l'opinió general és que ha estat molt positiu, i seria una pena que s'acabés en un any, ja que a part dels estudis, han estat moltes les amistats que s'han fet i molt bonic el companyerisme que hi ha hagut."

Col·lectiu de Redacció

Auto-Escuela Llagostera

Consúltenos en:

Passeig Tomàs de A. Boada Borrell, 10

Teléfono 83 00 81

LLAGOSTERA

Grupo La Paz, s/n.

Teléfono 85 05 46

VIDRERAS

**garden center
costa brava**

32 06 80

Ctra. Comarcal C 250 - Km. 25,7
de Gerona a San Feliu de Guixols

LLAGOSTERA
(Gerona)

BANQUETS

NOCES

BATEIGS

"Can Sendo"

RESTAURANT - PIZZERIA - CREPERIA

3 Menús diaris a escollir

**"Constants innovacions en
cuina i reposteria"**

APARCAMENT PROPI (entrada per gasolinera) C/. Gabarres

TERRASSA D'ESTIU

Carrer Camprodon, 5
(al costat gasolinera)

LLAGOSTERA (Girona)

acudits d'en **RAMON**

PORTAVEU DELS LECTORS

FI D'UNA BONA FEINA ENCETADA

Perquè en les planes del BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA, quedés constància d'un bon treball portat a terme (prego no hi veieu sabó ni coses que s'hi assemblin, ja sabeu que no és pas el meu fort donar-ne), vaig escriure quatre ratlles sense tenir notícia de què el Col·lectiu de Redacció tingués intenció de fer una taula rodona sobre el mateix tema. Ho vaig saber quan se m'invità a la mateixa. O sigui, que hi haurà moltes coses repetides, però perdoneu la duplicitat de dades ja que jo estava al marge d'aquesta qüestió. Precisament he canviat aquest primer punt, ja que donava una mica d'"estrella" perquè pensava que ningú se'n preocuparia. Reconec que estava equivocada (mea culpa).

La història de la bona tasca, a grans trets, és la següent: el dia 19 de juny va tenir lloc l'última avaluació (examen), finalitzant així el curs impartit als adults de la vila, que ens vam inscriure per tal d'obtenir el Graduat Escolar. Arribarem al final una colla de 45 alumnes dels 60 que havíem començat el dia 4 de desembre del 1980. El dia 26 ho vam celebrar amb un sopar i "xerimola", lliurant als professors una cartolina, amb la signatura de tots, perquè en tinguin una recordança. El dia 29 la cosa ja va ser més sèria; fou qüestió d'assabentar-nos de les qualificacions globals aconseguides al llarg del curs; van ésser les apuntades a continuació: 4 d'Excel·lent, 11 de Notable, 7 de Bé, 5 de Suficient i 13 d'Insuficient. 5 no van presentar-se a l'examen, tot i que si assistiren d'una manera regular a les classes. Aquests 18, el proper setembre, poden tornar a provar sort i si fan el que els han recomanat segur que se'n sortiran (sincerament els hi desitjo; s'ho mereixen, després de l'esforç fet).

És just reconèixer uns mèrits, per tant hem d'agrair als professors: Jaume Moll i Ferrandis, Àngel Frigola i Pla i Josep Maria Rodríguez i Vidal, haver-nos recordat i ampliar coneixements, així com al Ministeri d'Educació aquesta avinentesa tan oportuna. Crec

que també cal felicitar-nos a nosaltres, els alumnes, haver sabut aprofitar-la. A part d'ésser una bona eina que ens pot servir molt bé en qualsevol tipus de treball, així com per ajudar els nostres fills en les seves tasques escolars, hem engruixit la nostra flaca cultura

general (almenys aquests són els tres objectius que em vaig proposar dedicar l'esforç). A més m'ha deixat, i crec que a altres també, una bona disposició per continuar endavant; llàstima que aquí és difícil d'aconseguir encara que, si entre tots ens ho proposéssim, no creieu que ens en podríem sortir? (voler és poder).

D'això sí que em sembla que no en sortirà res en el comentari de la taula rodona, almenys no en sóc sabedor. El dia 30 de juny es donà per acabat el Curset Nocturn de Català, que també impartia el professor Jaume Moll i Ferrandis. Vam aguantar fins al final uns 29 alumnes, dels 36 que començarem el 15 de gener d'enguany. Aquí crec que el professor quedà quelcom desorientat, puig la seva bona estratègia va fallar, ja que poca gent li donà treballs a corregir, com ell havia recomanat. És clar, d'aquesta forma, no ha pogut saber en concret fins on ens han arribat els coneixements aconseguits per cada un de nosaltres. De tota manera els que vam arribar a l'acabament, ens quedaren moltes ganes de tornar-hi (tan de bo, el proper curs, poguem gaudir altra vegada d'aquest ensenyament). Ànims a tothom i endavant!!

Llorenç Ventura i Sabarí

-Un, entre altres alumnes.
Diumenge de juliol 81-

AMB GRATITUD AL DR. TURRÓ

Sóc una mare de família que des de la sortida d'aquest Butlletí vaig seguint tot el que en ell s'escriu, de dalt a baix, i només en una estona, ja que en ser no molt llarg i tan amè, es pot llegir amb tot detall.

Penso ja fa dies, que ningú ha dedicat ni una sola línia a l'enyorada i estimada companyia del Dr. Turró, que tan bon record ens va deixar d'aquells 6 mesos que va exercir a Llagostera. No solament va ser metge; va ser un amic; amb la seva senzillesa; amb el seu bon fer.

En arribar a Llagostera es va oferir al poble amb aquelles senzilles paraules:

"Sóc en Jordi Turró i Goula, metge titular de la vila i estic a la vostra disposició".

Molts pares hem d'agrair-li la conferència informativa sobre l'hepatitis i les classes de sexualitat que va donar als nostres fills.

També ens va deixar parats amb les seves revisions tan completes que ens feia quan ens anàvem a visitar, a les quals no estem gaire acostumats.

Si alguna cosa no quedà clara va ser la seva marxa tan repentina, sense enterar-se el poble de les raons reals per les quals es veié obligat a traslladar-se a un altre lloc. Aquest fet va entristir a molta gent que encara el recorda.

Per tot això avui m'he decidit a escriure aquestes línies, encara que no sigui el meu fort. Però penso, que en aquesta revista tota persona té dret a expressar els seus sentiments, sigui qui sigui. Això la fa més del poble.

Avui m'han donat la notícia de la mort del pare del Dr. Turró, des d'aquí t'expressem el nostre sincer pesar ja que no només ho sent la que escriu, sinó tota persona que t'aprecii.

Espero Jordi que no t'enfadaràs per aquesta carta, però és que persones i metges com tu n'hi ha pocs.

Gràcies per aquests 6 mesos a la nostra Llagostera.

E.M.

UN PLE CONFLICTIU

En el Ple del 26 de juny, presentarem una proposta demanant llibertat de venda en els dies de festa. Havíem rebut queixes de botiguers, precisament contra els establiments que resten oberts per a la venda de certs productes i aprofiten per a vendre'n d'altres, no permesos.

Des del nostre punt de vista era una moció no massa important, però era evident fer notar la infracció d'alguns botiguers, i ja que es parlava de la qüestió, mirar de defensar al màxim la comoditat del ciutadà. En posar l'esmentada moció a votació es demanà la incompatibilitat de les persones vinculades a la proposta, en aquest cas els botiguers. Aquests senyors es negaren ostensiblement a abandonar la sessió amb l'excusa infantil de què la moció incluïa la paraula "consumidors" i per tant els regidors no botiguers eren també part interessada.

La Llei en aquest cas és molt clara: mana que les persones interessades directament i fins i tot que tinguin lligams familiars fins un tercer grau amb altres persones afectades per la qüestió, no poden intervenir en el debat ni en les votacions. Precisament es dóna la circumstància que uns moments abans havia sortit del saló el Sr. Ventura degut a la votació per aprovar els comptes de l'Hospital on el seu pare és de la Junta; però paradoxalment els dos regidors representants de l'Ajuntament a l'esmentada Junta varen romandre al Ple i votaren tot sota el vist i plau del Sr. Alcalde.

Tal com es veu, per segons qui, això són contes de vora el foc. Un Sr. Alcalde que sempre està remarcant les obligacions dels altres, es deu creure estar per sobre d'aquestes "menudències", i es permet desconèixer els seus propis deures.

No ha pensat per un moment que amb la seva tesi invalida la Llei? No serem sempre tots interessats en tot? Si un de nosaltres, per exemple, demana l'arranjament d'un forat en el carrer o a la vorera, es pot trobar que no podrà discutir-ho ja que podria ésser una de les possibles víctimes de la caiguda i per tant massa interessada per dur a terme l'adob.

No Sr. Codina, no és això. Amb molt bon criteri la Llei preveu la defensa de la imparcialitat en relació als interessos econòmics o ètics, i tot home just l'acata agraint el resguard de la seva honorabilitat.

Per tant hem de fer constar públicament la nostra protesta per l'arbitrària interpretació que estan fent de les normes, recordant tanmateix que no és la primera vegada que denunciem altres irregularitats que estan produint en aquest Ajuntament. Cal assenyalar que s'està abusant del clientelisme polític i que s'han donat feines a familiars de Regidors, amb despreci de la mateixa Llei de Règim Local que tant bé sap aplicar el Sr. Alcalde als altres.

També considerem greu que no s'al·lés ni una sola veu en el grup de Convergència i Unió, que comanda el Sr. Alcalde, en defensa del principi que diu que la Llei és igual per a tothom. No es pot dir demòcrata qui la fa servir a caprici o conveniència particular. En tot cas se'n diria una altra cosa.

Ens dol que el fet esmentat recolzi els qui diuen que amb la democràcia els llagosterencs no hi hem guanyat res. Efectivament tal com van les coses en podem dubtar, i el mal que es fa és deplorable; però tota persona conscient ha de convenir en què no podem callar ni restar quiets, i no com els qui, segons ells, l'oposició només té dret al "pataleo".

Per altra banda volem deixar constància que considerem legítim que els botiguers es solucionin les seves coses, però ens creiem amb el dret de poder-hi opinar, primer com a representants del poble i també com a públic. I respecte a tenir tancat els dies de festa, cal recordar que foren precisament el Sr. Codina i un altre carnisser responsable de C.i.U. a Llagostera els únics que van obrir llur establiment el passat 11 de setembre, i també els únics carnisseres que tenen obert els dijous que s'escauen dia festiu.

Rebre una moció, enceertada o no, tant indignament, amb grolleria, aldarull i arrogància només fa pensar que varem topat amb els sagrats interessos del calaix.

**Els regidors del P.S.C.
a l'Ajuntament de Llagostera**

BON DIA... LLAGOSTERA

Amb més o menys bullici, amb més o menys divertiments, ha passat la FESTA MAJOR. Han marxat les atraccions, els conjunts, les orquestres, els comedians i pallassos, ens hem quedat altra volta sols, no obstant no s'ha acabat la gresca, a aquesta vila no s'acaba mai, perquè si bé no són professionals, com per exemple PAJARES, a l'hora de buscar solucions el nostre AJUNTAMENT, per al POBLE, són uns afeccionats que ho fan molt bé, no les solucions (que no les busquen), sinó la rialla ampla i serena d'un POBLE que va als "plens" a riure, perquè és de riure la cosa. A pesar del muntatge que imposa de seriositat, no en té res de seriós i si molt de comicitat.

Resumint: com alguns llagosterencs vaig assistir al "ple" del proppassat 26 de juny i com tots anava devallant com "sobre rodes", aprovant la majoria de les mocions, fins que es va presentar "l'estat de comptes" de la Junta dimissionària de l'Hospital. Algun punt no el tenia molt clar la regidora comunista i el Sr. Secretari li va aclarir més o menys, sinó del tot en part, però bé, deixem això en el "seu punt i la seva salsa". A un regidor i en aquest cas Socialista, com que era "part interessada" d'aquest "afer", ja que llur pare forma part d'aquesta Junta, se li va demanar que es retirés i es va retirar (va sortir al carrer). Fins aquí em sembla que molt bé, després va venir el "petard" o la "bomba" i precisament va venir amb motiu d'una moció Socialista.

Aquesta moció tenia molt d'impacte i el tenia perquè en un AJUNTAMENT amb majoria de comerciants posava dràsticament el "dit a la llaga". Demanaven que en ésser aquest POBLE "semi-turístic", ja que molta gent ve a passar els "caps de setmana" a la segona residència de les no sé quantes urbanitzacions (crec que són 17 i gairebé totes, sinó totes, il·legals), una certa llibertat de venda els diumenges i festius, sense obligacions però sí amb llibertat, que això és molt democràtic... Que un comerciant no vol obrir?, està en el seu dret, que no obri. Que vol fer la seva festa el dilluns o en dies successius?, també em sembla bé. El que no està mini-

mament bé és que un sector d'aquest comerç, amb motiu de les raons que siguin, pugui fer imposicions. Alguns d'aquests tenen el seu establiment obert i venen el que els altres no poden vendre i a més formen part d'aquest

CONSISTORI. Això està provat amb "ous i sucre" i més que provat. Aquí no hi valen sancions "encara que no n'hi van haver" això té un camí en un Règim Democràtic, la "dimissió o supressió" del seu càrrec a l'AJUNTAMENT i l'expulsió del PARTIT, està clar d'un PARTIT DEMOCRÀTIC. Aquí és on el Sr. BATLLE havia de demostrar la seva autoritat, no fent callar a la gent que expressava el seu descontent amb el cúmul d'arbitrarietats i despropòsits del seu "grup".

Encara més, segons la Llei de Règim Local i en ésser "part interessada", els regidors comerciants no tenien cap dret a atacar aquesta moció havien de sortir al carrer com ho va fer el Socialista, ho havien d'haver fet com a "demòcrates", però és clar, les lleis les enteneu vosaltres segons us convé, no pel que diuen sinó pel que voleu que diguin... Ja ho diu el Sr. Pujol en la seva campanya: "UN BOTIQUER, UN AMIC" Però també hem de pensar, i molt, que hi ha BOTIQUERS i botiflers, que n'hi ha de conscients sí, però no masses, i en aquest POBLE els comptariem amb els dits de les mans i ens sobriarien dits, no dic quants, però bastants.

Podria estendre'm més amb la "pirateria" d'aquest comerç del POBLE amb més casos concrets, que en tinc més, i segur que algun veí que ho legis també en tindrà i dirà que incrao. Jo només amb limitacions poso lletra a uns casos ja esbrinats que han sortit a la "llum pública" i que corren de boca en boca... res més.

Cantaclar

DEMOCRÀCIA ATÍPICA

Com gairebé tothom sap els plens de l'Ajuntament són públics i pot assistir-hi qui vulgui. La llàstima és que d'un poble que oficialment té unes cinc mil persones, normalment n'hi van unes quinze i el dia en què es preveu que "l'espectacle serà bo" (són paraules textuais) es pot arribar a doblar el nombre. I és que realment la gent va als plens a veure el "show" que faran els nostres representants, i quan les coses s'aproven per unanimitat o hi ha només assumptes de tràmit, el ple "no ha valgut la pena". Es pot pensar que falta un cas, aquell en què s'exposen diferents criteris, parlant-ne sense acalorar-se, lliurement, sense misteris ni secrets i volent col·laborar els uns amb els altres. Potser sí, però de tant poques vegades que s'ha donat no es pot considerar com un exponent del que són les sessions habituals del Consistori.

Suposo que aquests qualificatius esmentats són més que tot frases lleugeres i no mesurades i que en el fons la gent que hi va se senten dintre seu indignats i dolorits en veure de quina manera s'ha materialitzat la democràcia en el nostre Ajuntament i a la resta de l'Estat en general.

Si mirem els diaris d'aquests últims anys, la paraula "democràcia" serà sense cap dubte la que més vegades apareixerà, malgrat això sembla ser que molts ciutadans, i per descomptat, molts dels nostres dirigents no s'ha preocupat d'esbrinar el sentit d'aquest mot fins a les seves últimes conseqüències. En una important enciclopèdia d'aquesta nació, hom hi pot trobar que la idea democràcia està associada al parlamentarisme i constitucionalisme, definint-se per a la igualtat dels ciutadans davant la llei, la responsabilitat del govern respecte l'electorat, el sufragi universal, les eleccions periòdiques el sistema de partits polítics i el reconeixement d'una sèria de llibertats civils: expressió, reunió, premsa, religió... En aquest país hem agafat només un trocet d'aquest esbós de definició: el del constitucionalisme (que no s'aplica en la seva totalitat), el parlamentarisme, les eleccions i el sistema de partits polítics. Del que passa amb la resta, cada dia n'hi ha exponents ben clars i sobren els comentaris.

Continuant, però amb el nostre Ajuntament, després del que ja s'ha dit que succeeix en els plens, ha passat allò de la gota d'aigua que fa vessar, no ja el got, sinó la samal. Degut a uns propostes dels regidors socialistes en què es demanava que els botiguers poguéssin obrir els dies festius segons el seu criteri, es va entaular una batalla campal. Els municipis es regeixen per la Llei de Règim Local, una llei franquista que dona una sèrie de privilegis, no massa democràtics, a l'alcalde, que el del nostre poble (tot i essent un alcalde democràtic) no dubta utilitzar quan ho creu convenient. A part d'això el més greu és que en un excés de febre d'autoritat es vol

saltar els aspectes positius de la llei, com és el cas de què quan es discuteix un assumpte que afecti directament a algun regidor, aquest hagi de sortir de la sala. En ser botiguers molts del membres del Consistori, els pertocava directament la moció esmentada. El Sr. alcalde digué que la moció també afectava als consumidors i haurien de sortir tots i per tant no es podria discutir. Amb aquest criteri no es podria parlar de cap tema a les sessions de l'Ajuntament, ja que sempre afecten al poble i al ser els consellers ciutadans de Llagostera sempre haurien de sortir tots.

En el sistema de partits polítics els regidors tenen l'obligació de defensar unes determinades idees i interessos, segons el que van prometre a la campanya electoral, però d'aquí a convertir

en afers personals el que es discuteix a l'Ajuntament, com es pot despendre de les absurdes discussions i insults que hi va haver, hi ha una distància abrumadora.

La sessió va concloure confirmant alguns dels aspectes que ja s'han dit: enmig d'un espectacle lamentable, el batlle amb un "tanco la sessió i s'ha acabat" ho feu passar al racó dels fets que queden per a la posteritat, com alguna vegada ja ha fet. La moció no es votà, per més que alguns regidors vulguin dir que sí en una afirmació que no és sinó una presa de pèl els assistents que ho veieren i al mateix secretari.

Potser molts no s'ho creuran tot això, doncs que ho preguntin i se n'enterin d'algu que els hi mereixi credibilitat. Un cop ho sàpiguen els hi demanaria que no s'ho posin a l'esquena, que aju-

din, que treballin i que exigeixin, i que no es conformin solament amb anar a posar un paper dins d'una urna el dia de les eleccions.

M. L.

Construcciones JOSE Ramirez

Urbanización «Cal Curt»

Teléfono 83 02 26

LLAGOSTERA

Hostal el Carril

Llagostera

Passeig Romeu, 2 - Telèfon 83 01 41

Avia

TALLER MECÀNIC

R. Corominas

SERVEI DE GRUA

Reparacions en general

Ctra Sant Llorenç

83 05 78 - 46 09 13

LLAGOSTERA

COMERCIAL

26

PLÀSTICS PER A LA CONSTRUCCIÓ

C. Nou, 26 - Telèfon 83 02 16 (provisional)

LLAGOSTERA (Girona)

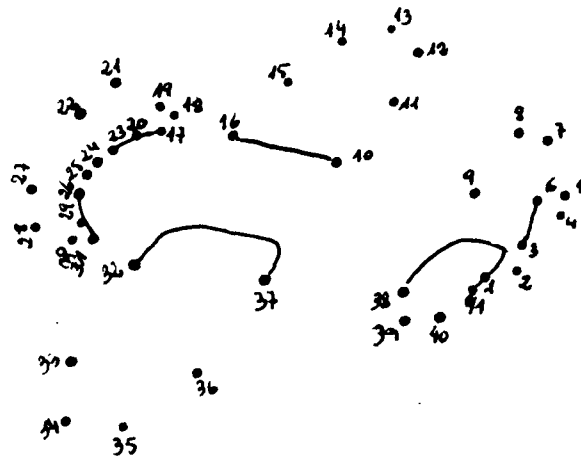
plana pels infants

SOPA DE LLETRES

*En mig d'aquestes lletres
hi trobaràs
8 noms d'ocell.*

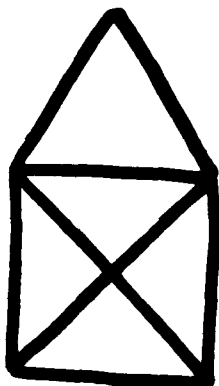
O	R	E	N	E	T	A	R	P	C
O	P	U	N	C	O	L	O	M	R
P	E	R	D	I	U	T	S	O	L
L	C	P	P	O	I	C	S	S	R
O	B	I	A	C	O	L	I	A	E
C	A	N	A	R	I	T	N	R	S
U	P	L	O	N	D	T	Y	U	S
C	K	I	M	L	B	A	O	B	C
U	A	M	T	Y	O	S	L	V	V
T	T	A	Y	N	O	G	I	C	O

DIBUIX INCÒGNITA

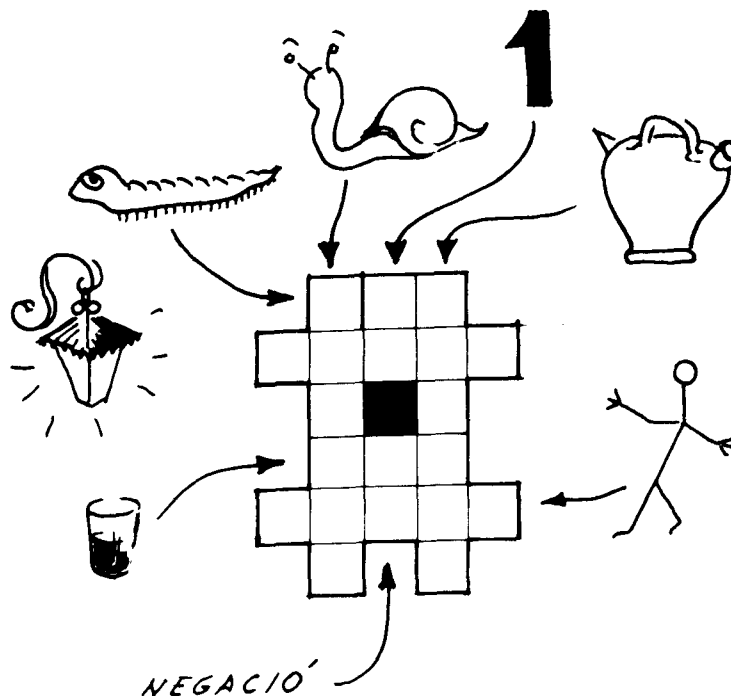

AMB LA MATEIXA LÍNIA

*Intenta dibuixar
aquest sobre obert
sense aixecar
el llapis del paper.*

MOTS ENCREUATS

**CASAS
MASCRAU
SA**

SEAT

SERVICIO OFICIAL Núm. 05258

TALLER DE REPARACIONES

COCHES NUEVOS Y USADOS

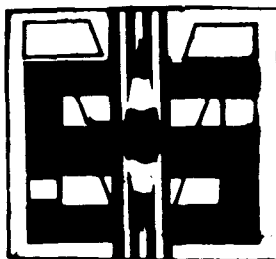
TOTALMENTE REVISADOS

HUMET

RIEGOS Y BOMBAS

C/. Camprodón, 49
LLAGOSTERA

Tels. 83.02.25
83.02.37

Espectacles

**mundi
show**

Joan

Planas

**discoteca
CASINO**

Llagostera

PAU CASALS, 5 - TEL. 83 01 66 - 83 02 00

Hostal

Mas Roure

*La bona cuina
de pagès*

Llagostera 830331

ni mar, ni muntanya...

Reflexions d'una Festa Major més, i projecte "d'harmonització" de les entitats locals

Quan tot ja ha passat, crec oportú reflexionar sobre particularitats de la Festa Major -Festa a la que vaig intervenir d'una manera totalment passiva, sense més intenció-, i qüestionar alternatives per "harmonitzar" l'apàtica vida local.

Analitzant els actes celebrats podem dir que hi havia pràcticament de tot: ball, sardanes, concert, concursos de dibuix i fotografia, exposicions de pintura i escultura, museus i exposició d'eines i utilitats antics i actuals, futbol, cinema, tir al plat, esports infantils, motos, diada per a la mainada, cinema... Veritablement un dens programa.

-Però!: "La Festa no em motiva gens...", "Hem marxat tots els dies". "No he vist res..." -Es poden recollir moltes opinions per l'estil, especialment en l'àmbit del jovent. He trobat molts insatsfets de la Festa Major, gent que per un motiu o altre o cap, no ha vist res, ni les exposicions, ni el ball, ni el passeig... "No ens hem d'extranyar, el desinterès hi és tot l'any!" Crisi de valors, econòmica, de treball, desercis, "passotisme"... Senzillament, fets circumstancials al temps present.

L'envelat

Sigui per tradició, sigui pel que sigui, deixant de banda els firaires, l'esdeveniment per excelència de la Festa és l'envelat. Abans de continuar, sé que ésser crític en aquest tema és anar "contra corrent", però comença a ser hora que el manifestar una opinió favorable o negativa sobre determinades qüestions, s'ha de raonar com un succés normal en una societat pluralista i democràtica com ens diuen que és el nostre país.

Els socis del Casino hem hagut de pagar 2.500 pessetes per cinc sessions de ball, un espectacle, les sardanes i el concert. A qualsevol no soci, li haurà sortit més barat, lògicament. Potser per això hi ha molts joves que no són socis del Casino, ja que ara ni l'excusa de la Festa serveix per cobrir l'aspecte cultural i recreatiu de l'entitat. -Quant socis hi hauria de sinó fos "obligació" no agafarien l'abonament? -L'envelat és per als socis essencialment, però, ¿els ingressos per taquilla no augmentarien d'ésser

uns preus més assequibles? -Sí, les discoteques són igual o més cares però, si volem realment popularitzar la Festa no és aquest un dels camins?

Els pressupostos són molt alts i la programació era de qualitat. Valoro l'esforç que comporta l'organització i el risc de l'entitat, però crec que la Festa s'ha d'enfocar d'una altra manera.

Comissió de Festeigs

En la taula rodona sobre la Festa Major s'entreveien dues postures evidents, la pro-Casino, és a dir la defensa de la Festa tal i com és ara (majoria), i la d'una organització dels festeigs a partir de l'Ajuntament i una Comissió de les entitats.

Segons el regidor de festeigs, per fer aquesta comissió s'ha de reunir les entitats i després aquestes proposar-ho a l'Ajuntament... -aquell dia no em vaig manifestar degut a les funcions de moderador, quedí clar però que no hi estic d'acord.

L'Ajuntament, ja se n'ha parlat moltes vegades, ha de formar comissions segons les necessitats de cada conselleria, i deixem de banda la possible legalitat de les mateixes, és ben sabut que la llei només s'aplica quan convé, aquestes han d'ésser informatives i organitzatives, per tant no decisòries, ja que l'executor ha de ser l'Ajuntament.

En tot cas la creació de la Comissió de Festeigs no s'ha de demorar més. Indubtablement n'hi ha de més necessàries i urgents, però ja és un altre tema.

No és solament la Festa Major, és per les revetlles: Sant Joan, Sant Pere, Sant Jaume..., el Solstici, el primer mercat de setembre, l'onze de setembre (polítics no és una exclusiva!), uns possibles octubres -o el mes que sigui- culturals, les Festes Nadaliques, la Setmana Santa, les festes de barris i veïnats... Tot això és possible d'existir una coordinació i un desig de què el poble recuperi (conservi) la seva identitat.

Hipòtesi:

Construir un local Municipal?

Tornant amb l'envelat, actualment costa unes set-centes mil pessetes anuals. ¿No es podria construir un local MUNICIPAL, de tot temps, per poder aglutinar masses, per manifestacions de tot tipus: culturals, socials, recreatives...? Al preu actual, l'en-

velat d'aquí a deu anys representaria 7.000.000 ptes. Si es construís ara, als deu anys s'hauria amortitzat (comptant amb altres ajudes). Hem de pensar amb un creixement de la població i per tant de necessitats. Doncs per entès que hi ha moltes prioritats, però s'ha de tenir una previsió de futur, cosa de la que realment n'estem mancats.

Convivència

Tenim els locals del Casino i el Casal, que són entitats obertes a tothom que vulgui ésser-ne soci, però amb ideologies i formes d'actuar determinades. Pel sol fet d'ésser societat només per als socis (segons els estatuts que no es compleixen) vol dir que tot ha d'estar encaminat en teoria per als mateixos. Pel sol fet de dir-se Parroquial, pot motivar que moltes famílies no creguin adient portar-hi llurs nens.

D'altra banda ningú té el dret a l'exclusiva, però en un poble de cinc mil habitants tampoc podem estar fent "capelletes" continuament. Si el Casino pot ésser el centre de la vida Cultural i Recreativa llagosterenca, reunint les entitats afins, que ho sigui. Que el Casal agrupi tot el sector infantil, d'acord. Que d'una vegada s'organitzi l'entitat poliesportiva (de la que ja he sentit formar diferents juntes, no funcionant-ne mai cap) molt bé... Però per poder fer això, cal primer deixar l'afany de protagonisme que amb tant desmesurament portem dins i aprendre a treballar col·lectivament, fet molt atípic a Llagostera. Què té més que una activitat la realitzí un que l'altre?, l'important és que es dugui a terme. També hi ha el fet evident de què hom no pot ésser soci de totes les entitats locals, és una sangria econòmica, només possible per una minoria.

En resum, voldria proposar la necessitat que hi ha d'unificar les diferents persones que treballen per un millor funcionament de la comunitat llagosterenca. Cal que la hipocresia, el protagonisme, l'enveja... desapareixin per aconseguir aquest objectiu: harmonitzar les entitats locals. Sóc escèptic amb les possibilitats, però crec que tots n'obtidriem beneficis, i el més important, millorariem la convivència, cosa que, francament, convé, i molt.

Joan Ventura i Brugulat

.. solstici ..

El sol no espera ningú, surt sempre i per a tots igual. El solstici, com a efecte astronòmic que és, fa el mateix. Es produeix un cert dia de juny i després... busca'l.

Nosaltres, l'AA.VV., vam deixar passar-lo invadits pel desànim en recordar la feina, problemes i dificultats d'anys anteriors. Però en Quim (ferrer) i en Berto van aconseguir avergonyir-nos tot dient que si no erem capaços d'organitzar-lo nosaltres ho farien ells... I va sorgir la fórmula: ens vam associar, l'AA.VV., el Bell-Matí i uns quants intrèpits independents. Seguiren algunes reunions, uns passos... i: "ja tenim orquestra", "ja tenim vi", "electricitat", "butifarres", "foc", "globus", "remolc per a l'escenari"... Què més volem? Endavant la Festa!

Ja només quedava canviar els cercles astronòmics, si no era el dia més llarg de l'any, potser seria la nit més curta. Si els "Argemins" no feien les delícies dels afeccionats a la bona música, potser els hi arrencarien rialles. Si feia fred, potser saltant marxaria. Si l'Ajuntament no deixava

"Vet aquí el conjunt Argemí"

efectius per ordenar el trànsit i aparcament, ja ens ho fariem sols.

Tres o quatre-centes persones van passar per la plaça balladora al llarg de tota la nit.

M'atreveixo a dir que va ésser una festa popular, almenys tenia els dos ingredients bàsics i necessaris per ser-ho: Passar-ho bé - pocs calés.

(l'únic preu eren els 5 drets per a totes i qualsevol de les consumicions).

Els representants del poble, no

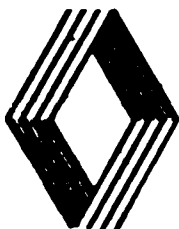
van compartir el nostre criteri, almenys així ens ho fa pensar la minsa ajuda de 7.200' pessetes, un xic menys que per a sardanes o altres actes. Tal vegada el 10 per cent del poble no s'ho mereix.

Però el vi apagava les penes del més preocupat i si el benefici fou de 67' pessetes, ja en tenim prou per a l'any vinent tornar-hi.

Amadeu Rovira

**Ramón
Gurnés**

RENAULT

**Tel. 83 04 75
LLAGOSTERA**

TRANSPORTS

JAPIC

A TOT ESPANYA

Servei de Recaderia de

Llagostera a Girona, a Barcelona

Carrer Girona, 16 i 20

Telèfon 83 01 83

LLAGOSTERA

construcció de xalets
pressupostos
adobs

Telèfon 83 04 22
LLAGOSTERA

A PERE BRUGULAT i MERCÈ CUIXART
en el jorn de les seves noces

NUPCIAL

*Avui que el món teniu en la mà vostra
i no hi ha res que us pugui aturar el pas,
perquè l'amor us trans figura el rostre
i la il·lusió fa ferm el vostre abraç.*

*Ara que tot us és goig i alegria,
i anheueu un més clar i ample horitzó,
no l'oblídeu ja mai la melodia
amb què heu iniciat vostre cançó.*

*No l'oblídeu, i feu-la lluminosa
com els estels el negre de la nit,
i la gerro de l'amor, sempre una rosa,
flairegi aquest instant que us heu unit.*

*Més si mai, en la llar hi entrés basarda
i veiéssiu enfosquir-se el vostre anhel,
recordeu la dolçor d'aquesta tarda.,
i novament us trobareu al cel.*

*I somnieu, esperançats. Si l'aire
de vostra vida, us troba sempre units,
de l'amor cullireu tota la flaire
i el goig serà fins l'infinitat.*

Agustina Rexach i Olivar

27 de juny 1981.

Joan Turon Rabassedas

TREBALLS EN FERRO

C/. Estrella

LLAGOSTERA

BOCÍ DE "L'APRENENT"

(Série periòdica de quartetes,

fetes per circumstàncies)

LLAGOSTERA

*Poble aguerrit i valent,
són encants les teves dones;
a tu, sense ser lament,
et diré altres coses bones.*

*Tens: carrers, places, candor,
el campanar enlairat;
tampoc manca mirador,
on quedes meravellat.*

*El Castell era esvelt,
gran baluard, també bonic.
"Rera Mur" n'era l'empelt;
junts combatien l'enemic.*

*Al cim tes velles muralles,
molt fort hi bufa el vent.
Perquè bufes i no calles?;
sentir-te, no em fa content.*

Llorenç Ventura i Sabarí

AIRES DE TEMPESTA

Sento com un ressò de veus d'angoixa.
El món sofreix el drama d'una tempestat,
trona i llampa dins d'un abisme de fosca
i es confon cel i terra amb la humanitat
i l'ànima gemega dins la natura xorca
i cerca a un Déu per implorar pietat,
un somni de basarda se l'emporta
i l'esperit s'adorm ple d'ansietat.
Els núvols del destí s'omplen de tormenta.
L'home cerca a tota costa la felicitat
i els perjudicis bullen dins la confluència
del *ser* i del *no ser* del món bestialitzat.
La maldat s'escamapa sobre la selva ardenta
i la llei del fort supera a tota maldat.
L'agonia del món ara se'ns presenta
amb l'avarícia dels llops que corren desfermats.

Josep Calvet

FUTBOL

Com anunciàvem en el darrer número d'aquest Butlletí, el passat 22 de juny es realitzà la reunió anual extraordinària de socis per informar degudament dels aconeximents esportius, econòmics, etc., succeïts en el decurs de la temporada 80-81.

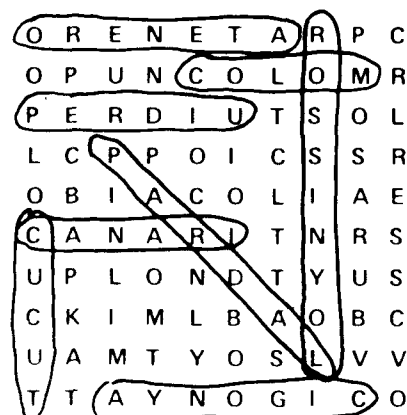
A grans trets direm que es parlà de l'actual situació en què el Club esportivament ha baixat de categoria i econòmicament ha

finalitzat l'exercici amb un superàvit que correspon als deutes acumulats de la temporada 79-80 pagat a l'inici de la que acaba de finalitzar.

En principi la Junta amb el seu president al davant es responsabilitzà del descens i considerà la seva tasca fracassada tot i que en alguns apartats s'han assolit millores notables. Seguidament i degut a aquesta causa la Junta presentà la seva dimissió que no fou acceptada per la majoria dels socis i com sigui que no sortí ningú per fer-se càrrec en la temporada vinent el president acceptà continuar per un any més esperant el recolzament de tot el poble i en especial dels companys de Junta i jugadors que pertanyen al club per conquerir altra vegada la categoria que per causes diverses s'ha perdut.

SOLUCIONS

PLANA PELS INFANTS

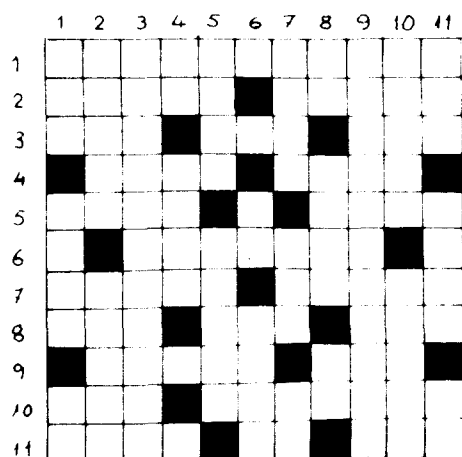
MOTS ENCREUATS

VERTICALS: cargol - un - negació cantar.

HORITZONTALS: cuc - fanal - got - tonin.

MOTS n°8 ENCREUATS

SOLUCIÓ AL NUM. 7

HORITZONTALS: 1.-Neutralitat. 2.-Ansia. Ele-na. 3.-UUU. Nom. Mil. 4.-Ifni. Tapo. 5.-Agro. U. Roll. 6.-N. Usurpar. A. 7.-Tacat. Etióp. 8.-Art. Ell. Tro. 9.-Xurra. Aza. 10.-Tia. Imitada. 11.-Turó. A. Eras.

HORITZONTALS: 1.-Cruixir. 2.-No sentit dir. Operació de nuar. 3.-Licor. (Al revés) Municipi de Provença. Article, femení plural. 4.-Coneixement d'altrancisió. 6.-Contrada de l'Alta Ribagorça. 7.-Institut Religios auster. Regla. 8.-Tres. Flor. Número. 9.-Terra sense conrear. Mena de manteleta. 10.-Moderació a les pròpies passions. Mancades de pèl. 11.-Cada un dels espec-tes de la lluna. Nota musical. Individu d'un poble primitiu de l'Àsia Central.

VERTICALS: 1.-Moviment circular. Que faci espetec. Consonat repetida. 2.-Comarca de Catalunya. Mena de riu estret. 3.-Afeccionats a rondinar. 4.- (Al revés) Símbol de l'iridi. Fabulista grec. 5.-Torxa. Marxa ràpida del cavall. 6.-Pronom personal. Adverbi llatí molt usat. 7.- (Al revés) Mecanisme per tancar portes i calaixos. Pronom, plural. Cinquanta-un. 8.-Nom d'home Mamífer hivernant. Sobirà de l'Iran. 9.-Temporal de calamarsa. 10.-Fórmula de comiat(plural) Conjunt de mil unitats. 11.-Llis, pla. Posta del sol o d'un astre. Afirmació.

VERTICALS: 1.-Nau. Anta. TT. 2.-Enuig. Arxiu. 3.-Usufructuar. 4.-Ti. Nosa. R.O. 5.-Rami. Uterí. 6.-A.O. Ur. Lama. 7.-Lent. Pel. I. 8.-IL. AraT. atE. 9.-Temporitzar. 10.-Aniol. Orada. 11.-Tal. Lapó. As.

CG Cafisa
GAJA FILATELICA DE ESPAÑA, S.A.

Domicili social
Via Layetana, 97 - Tel. 318 87 94 - Barcelona-9

Delegació Girona
Rambla de la Llibertat, 8, 4.
GIRONA

TENIU UN SEGELL
COM AQUEST?

SI L'HAGUÉSSIU COMPRAT FA
CINC ANYS, L'HAURÍEU PAGAT A

350 ptes

ARA "CAFISA" US EN
DONARIA

4000 ptes

AIXÒ SUPERA UN MENORAMENT
ANUAL DEL 12,75 %
(INTERÉS COMPÓSIT)

REPRESENTANT:

Miquel Trias i Garriga

Carrilet, 3 - Tel. 83 83 41

Llagostera

ALDI

**PRECIOS
TENTADORES**

**¿UD.
GUSTA?**

ALDI

**el estilo diferente y
los precios más bajos**